

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Δεκαπενθήμερο Δημοσιογραφικό Όργανο του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού

Εκδότης
Παναγιώτης Μ. Λέζος

Αρ. Φύλλου

11

28 Φεβρουαρίου 2007

Τιμή 1 €

«Δεν υπάρχει σκληρότερη τυρρανία από κείνη που διενεργείται κάτω από τη σκιά των νόμων και τα προσχήματα της δικαιοσύνης»

Μοντεσκιέ

Εθνικά θέματα

93 χρόνια πριν

Η γέννηση του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος

Κατά τη διάρκεια του πρώτου βαλκανικού πολέμου ο ελληνικός στρατός είχε καταλάβει τη Βόρεια Ήπειρο, μέχρι τη γραμμή Τεπελένι, Κλεισόυρα, Μοσχόπολη και νότια άκρη της λίμνης Αχρίδος. Οι Μ. Δυνάμεις όμως, κατόπιν πιέσεων της Αυστρίας και της Ιταλίας, είχαν συνδέσει το βορειοηπειρωτικό με το ζήτημα της παραχωρήσεως στην Ελλάδα των νησιών του Αιγαίου. Αφού, λοιπόν, κατάφεραν να συντάξουν το πρωτόκολλο της Φλωρεντίας της 17ης Δεκεμβρίου 1913 που όριζε τα νότια σύνορα της Αλβανίας, περιλαμβάνοντας στην επικράτειά της όχι μόνο περιοχές με δίγλωσσο πληθυσμό, όπως το Τεπελένι, η Πρεμετή, το Λεσκοβίκι και η Κολώνια, αλλά και περιφέρειες αμιγώς ελληνόφωνες, όπως το Αργυρόκα-

στρο και το Δέλβινο, οι Μ. Δυνάμεις με κοινή διακοίνωσή τους από 13 Φεβρουαρίου 1914 προς την ελληνική κυβέρνηση, τόνιζαν ότι «η οριστική εκχώρηση των νήσων στην Ελλάδα, τις οποίες οι έξι Δυνάμεις αποφάσισαν να αφήσουν υπό την κυριαρχία της, δεν θα πραγματοποιηθεί παρά μόνο όταν τα ελληνικά στρατεύματα εκκενώσουν τα εδάφη, που κατακυρώθηκαν στην Αλβανία με το πρωτόκολλο της Φλωρεντίας της 17ης Δεκεμβρίου 1913».

Η Ελλάδα βρέθηκε στην ανάγκη να υποχωρήσει στον εκβιασμό για να σώσει τα νησιά. Οι Βορειοηπειρώτες, όμως, επαναστάτησαν κατά της άδισυνέχια στην σελίδα 4

Η «μπολάνειος νίκη» που χάρισε ο Μπερίσα στην ομάδα ΚΕΑΔ προεξοφλεί κάθε δυνατότητα διεκδίκησης εθνικών Δικαίων και μειονοτικών δικαιωμάτων από την ομάδα αυτή

Η «ΝΙΚΗ» ΤΟΥ ΚΕΑΔ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Του Παναγιώτη Μπάρκα

Μέσω της παρούσας επιστολής θέλουμε να Σας μεταφέρουμε μερικές απόψεις και ανησυχίες σχετικά με την κατάσταση στην εθνική ελληνική μειονότητα μετά από τις δημοτικές εκλογές της 18-ης Φεβρουαρίου στην Αλβανία, καθώς και με το αντίκτυπο αυτών στις σχέσεις με την αλβανική επίσημη πολιτεία και κράτος, όπως επίσης και με τον εθνικό κορμό.

Στις δημοτικές εκλογές το Κόμμα Ένωσης Ανθρώπων Δικαιωμάτων, (ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ), κέρδισε στο συμπαγές τμήμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας 7 από τις 8 επαρχίες όπως και το δήμο της Χιμάρας. Σε αρκετές απ' αυτές τις επαρχίες κέρδισε και την πλειοψηφία των μελών των επαρχιακών συμβουλίων.

Μια πρώτη εκτίμηση μπορεί να θεωρήσει τη νίκη του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, απόδειξη της ενότητας και συσπείρωσης των μελών του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού γύρω από τους συγκεκριμένους φορείς, που επιδιώκουν την εθνική και πολιτική εκπροσώπησή του.

Συνέχεια στην σελίδα 7

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΧΙΜΑΡΑΣ ΚΑΙ ΒΙΕΝΝΗΣ

Της Λωρέτας Μπούτ

Στη διάρκεια των τελευταίων τοπικών εκλογών στην Αλβανία όλη η προσοχή του αρχηγού της Ελληνικής Κοινότητας στην Αλβανία (ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ), καθώς και της επίσημης Αθήνας, επικεντρώθηκαν κυρίως στις τοπικές εκλογές στην Χιμάρα, προσπαθώντας να επισύρουν την προσο-

χή της Βιέννης, δηλ. των κεντρικών της γραφείων του ΟΑΣΕ.

Την ίδια περίοδο όμως στην Βιέννη η προσοχή είχε επικεντρωθεί στις συζητήσεις, μεταξύ Σέρβων και Αλβανών, για το status μεταξύ αλβανών και σέρβων στο Κόσσοβο, σύμφωνα με το σχέδιο «Ahtisaari» που παρουσίασε η διεθνής κοινότητα.

Παραλληλίζοντας τις καταστάσεις στις δύο αυτές κοινότητες (αλβανούς στο Κόσσοβο και Έλληνες στην Αλβανία) Συνέχεια στην σελίδα 3

Αντι-κουμπαρικό τροπάριο

(ψαλμός Β. Εδάφια 3)

Του Κώστα Ζαφειράτη

ΕΔΑΦΙΟ 1ο

Όλο και πιο μικρότερα τα κείμενα του κύριου Λυγερού για την Ομόνοια-ΚΕΑΔ. Από τα μεγάλα κείμενα του παρελθόντος, στα μικρά τωρινά τον μετακλογικών «επιτυχιών» του κουμπάρου του Ντούλε. Αλλά και πάλι, για να είμαστε συνεπείς στην ιστορία, και τα αληθινά γεγονότα πρέπει και οφείλουμε να απαντήσουμε στα δημοσιεύματα που γίνονται για δημιουργία κλίματος μέσω έντεχνης πλην όμως παραπληροφόρησης της ελληνικής κοινής γνώμης.

Αναφέρουμε στο άρθρο του, «Κέρδη για τη μειονότητα στις αλβανικές εκλογές» στην «Καθημερινή» Συνέχεια στην σελίδα 5

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ. ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

Του Κώστα Ανδρούτσου

Νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε με δύο λέξεις στον «Ε», εφόσον κανένα άλλο τρόπο δεν έχουμε να πούμε σε όλους τους Έλληνες, Βορειοηπειρώτες και μη, πως είμαστε και εμείς εδώ. Κάποιοι άλλοι Έλληνες με ιστορία. Ένα κομμάτι του Ελληνισμού της Χιμάρας που ακόμα αντιστέκεται και μάχεται. Μάχεται για να διασώσει την πολιτιστική μας κληρονομιά, την ιστορία μας, τα ελληνικά ήθη και τα έθιμα. Που μάχεται για να αποκατασταθούν τα μεγάλα αδικήματα που υπέστη η ελληνικότατη Χειμάρα από το δικτατορικό κομμουνιστικό καθεστώς του Χότζα και τους Βορειοηπειρώτες λακέςδες και Συνέχεια στην σελίδα 8

Μετεκλογικά μηνύματα

Η ΝΙΚΗ της Δίβρης ανήκει στην ομόνοια των Διβριωτών

Του Ευάγγελου Μπατζάκη

«Χάσαμε τη Δίβρη», τόνισε κάποιο μικροστέλεχος της Ομόνοιας την επόμενη μέρα των εκλογών στους Αγ. Σαράντα πίνοντας καφέ.

«Να δώσει παραίτηση υποχρεωτικά όλο το παράρτημα της Ομόνοιας», δήλωσε κάποιος άλλος Έλληνας.

«Δεν υπάρχει παράρτημα Ομόνοιας -τόνισε ένας τρίτος- για να παραιτηθεί».

«Όλοι σας λάθος -τόνισε ο Κώστας- στη Δίβρη η ομόνοια κέρδισε καθαρά, περήφανα, ολοκληρωτικά πάνω από 90%. Εάν κάποιοι δεν το θέλουν, γιατί δεν συμφέρε, δικό τους πρόβλημα» Συνέχεια στην σελίδα 3

Ο «Ελληνισμός» είναι ένα ελεύθερο βήμα υπερήφανης Εθνικής σκέψης και φρουρός Ιστορικής Αλήθειας για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό. Στηρίξτε τον.

Αδούλωτα...

ΚΕΑΔ - ομάδα ολοκληρωτικής νοοτροπίας

Οι τοπικές εκλογές τελείωσαν. Όπως πάντα στις περιοχές που ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός επιδιώκει να έχει δική του τοπική αυτοδιοίκηση, επικράτησε η νοθεία και τα επιβεβλημένα αποτελέσματα. Το αλβανικό κατεστημένο για μια ακόμη φορά, με δημοκρατικό προσωπείο κατάφερε να επιβληθεί στη ελεύθερη θούληση των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών και να δικαιολογήσει την όλη κατάσταση με το άλλοθι της «νίκης» της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. Μιας «νίκης» που, όπως και να την διατυμπαίνουν οι κερδοσήμενοι, δεν είναι νίκη του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Το τι προεξόφλησαν με αυτή τη «νίκη», οι «ηγέτες» της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, ο καιρός θα το δείξει. Μάρτυρας θα είναι η Ιστορία. Λέμε προεξόφλησαν γιατί, εδώ και δέκα περίπου χρόνια από την εποχή που ο κ. Ντούλε και η ομάδα του ανέλαβε στα χέρια του, τις τύχες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, τα πάντα εξοφλούνται και προεξοφλούνται, με αντάλλαγμα την κατάληψη της εξουσίας και την προώθηση των ιδιοτελών συμφερόντων τους. Όσο για εθνικά δίκαια και μειονοτικά δικαιώματα ούτε που να γίνεται λόγος. Περιμένουμε

λένε οι «ηγέτες» θα τα αποκτήσουμε όταν η Αλβανία μπει στην Ευρώπη. Ξεχνώντας πως η Ευρώπη ούτε μοιράζει δικαιώματα αλλά, ούτε και κανείς τα χαρίζει. Τα δικαιώματα αποκτούνται με αγώνες και θυσίες. Όχι με ανταλλάγματα. Και οι αγώνες ξεκινούν από την διαφάνεια στις κάλπες. Πως μπορούμε να αποκτήσουμε δικαιώματα όταν, τη νοθεία της δημοκρα-

Η ολοκληρωτικής νοοτροπίας ομάδα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ δεν απαντούν στην κριτική, μόνο μάχονται αυτούς που τους κρίνουν.

τίας στις περιοχές μας την αναζητούν τα ίδια τα στελέχη του ΚΕΑΔ με την απάραδκτη συμπεριφορά τους, ολοκληρωτικής νοοτροπίας. Η συμπεριφορά των στελεχών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ αυτή τη φορά θύμιζαν σε όλους μας τους τρόπους και τις μεθόδους του αλήστου μνήμης πατερούλης τους Χότζα και μέντορα τους Αλία. Έδειξαν καταφανώς πως το άλλο κόμμα που εδραϊώνεται στις περιοχές μας, το ΚΑΔΕ

και κάθε άλλη ελεύθερη, δημοκρατική φωνή, την θεωρούν προσωποποίηση της απειλής.

Επιστράτευσαν όλα τα όπλα που το αλβανικό κατεστημένο τους έδωσε στα χέρια για να διασπών τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό: τον ρεβανισμό, την εκδίκηση, τις απειλές, τις φοβέρες, τις απολύσεις από κρατικές θέσεις ακόμα και απλιν μεροκαματιήρων, τη λασπολογία. Τους διέφυγε φαίνεται πως, όλα αυτά σε τελευταία ανάλυση έδειξαν πως δεν είναι ικανοί να αντισταθούν στις αντικειμενικές κριτικές.

Είναι στοιχείο ταυτότητας των ολοκληρωτικών σχημάτων και των ολοκληρωτικής νοοτροπίας ανθρώπων της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ: Να μην απαντάνε στην κριτική, μόνο να μάχονται αυτόν που τους κρίνει. Να θέλουν να τον αποδείξουν οπωσδήποτε ανυπόληπτο και αναξιόπιστο. Τέτοιοι ήταν και ο προεκλογικός αγώνας της ντουλα-παρέας. Δεν είχε κανένα στοιχείο του θεσμικού και του έντιμου αγώνα που θα επιτρέψει στο μέλλον να παράγεται από την ομάδα αυτή, εθνικό έργο.

Αυτά τα ολίγα προς το παρόν για την ντουλα-παρέα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ και τον προεκλογικό της αγώνα που δεν μπορούν να απαντούν στις κριτικές αλλά να μάχονται αυτούς που τους κρίνουν.

Σε επόμενο φύλλο σίγουρα θα διανθήσουμε τα κείμενά στον «Ε», με πράξεις απείρου κάλλους ανθρώπων που καμία αξία δεν έχουν για λόγο τους πόσο μάλλον να κυβερνούν την κοινωνία μας και τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Ιδιοκτησία: 3Ε - ΕΛΙΚΡΑΝΟΝ
Έδρα: Πατούσα 2 - 10677 Αθήνα
Εκδότης: Παναγιώτης Μ. Λέζος
Τηλ.: +30 210 3303035 Fax: (+30) 210 3303185
Κινητό: (+30) 6977343372
E-mail: elikranon@pathfinder.gr
Δημόσιες Σχέσεις: Κώστας Σ. Ζαφειράτης
Τηλ.: (+30) 6976327400
Συντακτική Επιτροπή:
Τηλέμαχος Λαχανάς, τηλ.: (+30) 6945367881
Κώστας Σ. Ζαφειράτης
Τιμή φύλλου:
Στην Ελλάδα 1 € - Στην Αλβανία 100 λεκ
Ετήσια συνδρομή:
Στην Ελλάδα 60 € - Στην Αλβανία 5.000 λεκ
Στην Αμερική 100 \$

Οι απόψεις των αρθρογράφων δεν αποτελούν θέση της Εφημερίδας.
Η Εφημερίδα δεν δέχεται άρθρα άνω των 500 λέξεων και διατηρεί το δικαίωμα της συντόμευσης των κειμένων.
Τα χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΕΛΟΣ

ΤΙ ΕΙΧΑΜΕ, ΤΙ ΧΑΣΑΜΕ

Του Τηλέμαχου Λαχανά

Οι εκλογές για τους περισσότερους τελείωσαν. Όλα τα κόμματα πέρασαν τα μηνύματα τους. Όλοι γιγχαν νικητές, όλοι τριβούν τα χέρια τους, όλοι νίκησαν το θηρίο που λέγεται διαφθορά και όλοι από τους οπαδούς τους που «πετούν με το πρσόν στον ποινικό τους», όχι μόνο που πιστεύουν το παραμύθι αλλά είναι έτοιμοι να σφραχτούν και με τον ίδιο τον αδερφό τους που πιστεύει τον άλλο του παραμύθι. Όλοι αλλά οι ολίγοι, από ψηλά μέχρι χαμηλά στην ιεραρχία, προετοιμάζονται να ξεκοκαλίσουν τον τετράχρονο ταύρο που θα τους εξασφαλίσει η υπογραφή και η σφραγίδα της τοπικής εξουσίας. Αλήθεια ποια διαφθορά νίκησαν αφού οι ίδιοι είναι το θηρίο της διαφθοράς;

Όλοι μν αλλά οι πιο ξύπνιοι είναι οι «δικοί μας», οι πιο Έλληνες που γέννησε ο τόπος, που τους ευνοούν και οι συγκυρίες, τους χρειάζονται οι Αλβανοί, συναντούν οι Έλληνες ενώ οι Β/ Ηπειρώτες γίνονται ραγιάδες τους.

Οι εκλογές λοιπόν τελείωσαν. Αν τις πούμε εκλογές γιατί εφέτος έγινε όπως λέμε «κάθε πέρσι και καλύτερα». Κέρδισαν αυτοί που είχαν παραγγείλει τους ψηφοφόρους τους να πάνε για να ψηφίσουν μετά τις 11 η ώρα, όσοι πήγαναν πρωύτερα είχαν κανονίσει τα ψηφοδέλτια να είναι άκυρα γιατί είχαν κάποια υπογραφή στο πίσω μέρος, και άλλα τερτίπια, μαζί και τα πλαστογραφημένα ψηφοδέλτια. Και αυτό δεν το λέμε εμείς αλλά οι ίδιοι οι παρατηρητές του ΟΑΣΕ καθώς και τα υπομνήματα διαμαρτυρίας που στάλθηκαν. Πάντως εμάς, μας και αυτές θεωρούνται εκλογές, μας ενδιαφέρει το πώς διαμορφώθηκε το αποτέλεσμα στις δικές μας περιοχές.

Η Ελληνική Διπλωματία αυτή τη φορά, τουλάχιστον στο προσκήνιο, έδειξε πως δεν αναμείχτηκε με τις εκλογές και μάλιστα κατόρθωσε να περάσει το μήνυμα ότι δεν χρηματοδότησε κανέναν. Αυτό δεν συνέβηκε όμως από την επίσημη Ελλάδα. Το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης πήρε θέση ανοιχτά υπέρ του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Την ίδια στάση κράτησε το ΥΠΕΕ, κάποιοι κυβερνητικοί παράγοντες, κάποιοι τηλεοπτικοί σταθμοί, εφημερίδες κ.λ.π. Με λίγα λόγια τίποτε δεν άλλαξε από την εξωτερική πολιτική που εφαρμόζονταν μέχρι σήμερα, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Άλλαξε όμως στρατηγική η Αλβανική πλευρά. Αυτή τη φορά κυρίαρχος του παιχνιδιού ήταν η ηγετική ομάδα του ΚΕΑΔ. Μπόρεσαν οι Αλβανοί να την κάνουν κυρίαρχο στον φυσικό της χώρο και υποχρέωσαν τους Έλληνες να συμβάλουν στο παιχνίδι τους.

Ήταν η τελευταία ευκαιρία που είχε η ομάδα Ντούλε στα χέρια της για να γλιτώσει την χαριστική βολή, γι' αυτό έπρεπε να ανατραπούν τα αποτελέσματα των προηγούμενων εκλογικών αναμετρήσεων που δεν της έδιναν πλειοψηφία στην ιδιαίτερη πατρίδα της. Εάν και αυτή τη φορά δεν κατόρθωνε να αλλάξει τα δεδομένα δεν μπορούσε να συνεχίσει να συγκυβερνάει με το δικαίωμα που της έδιναν οι ψήφοι των Σοσιαλιστών του Ντούσκου της Λούσνιας της Κολώνιας κ.λ.π. Από την άλλη πλευρά ούτε η Αλβανικές κυβερνήσεις δεν μπορούσαν να συνεχίσουν για να πλασάρουν το κάλπικο νόμισμα προς την Ελλάδα και την Ευρώπη περί πρότυπου Μειονότητας που συγκυβερνάει, χωρίς να εκπροσωπεί νόμιμα την ίδια την Μειονότητα. Είχε βρωμίσει πά αυτό το παραμύθι.

Έτσι, ενώ και τα δύο Αλβανικά κόμματα εξουσίας ξέρουν τι κάνουν, απόχτησε και η ηγετική ομάδα του ΚΕΑΔ θηλυκά μυαλά. Έπρεπε σώνει και καλά να πάρει το κάστρο της Δρόπολης που για χρόνια, με Μειονοτικούς με εκπροσώπους, το κρατάει το Σοσιαλιστικό Κόμμα. Με λίγα λόγια με ένα σμπάρο δυο τρυγόνια, και κυρίαρχος των περιοχών της και στην βουλή και την κυβέρνηση.

Εάν δεν πραγματοποιούνταν αυτό, τότε ήταν υποχρεωμένη να απαλλάξει την ΟΜΟΝΟΙΑ από την ομηρία της, που σημαίνει ότι θα περνούσε σε άλλα χέρια, που σημαίνει ότι θα λειτουργούσε διεκδικώντας τα δικαιώματα της Ελληνικής Μειονότητας, που σημαίνει ότι η Αλβανική πλευρά θα έβγαине εκτεθειμένη. Έπρεπε λοιπόν τα δύο μεγάλα αλβανικά κόμματα να της δώσουν το φιλί της ζωής ακριβώς στην Δρόπολη. Και το έδωσαν με παντοίους δόλιους τρόπους.

Αν θυμάστε αυτό το επιχειρήσαν και στην προηγούμενη κυβέρνηση που συγκυβερνούσαν με τον Φ. Νάνο, τους Σοσιαλιστές. Επιχείρησε τότε ο Νάνος να μην κατεβάσει τον Τάβο βουλευτή για να κερδίσει ο Ντούλε. Δεν το κατόρθωσε όμως γιατί δεν είχε προετοιμάσει τον Τάβο που έλεγχε την λεγόμενη πατριωτική αριστερά. Τον Νάνο όμως διαδέχτηκε ο Μπερίσια ο οποίος, πέραν του ότι ακολουθεί την ίδια στρατηγική προς την Μειονότητα, στρατηγική που είχε χαράξει ο Χότζια και την επαναχάραξε ο Ραμίζ Αλία, είχε και ένα λόγο παραπάνω για να οθήσει τις μνημεις του 1997. Έβαλε τότε στο στόχαστρο τον αδερφό επιχειρηματία Τάβο, μέχρι το σημείο να διαλύσει την περιουσία του και να φύγει στο εξωτερικό για να γλιτώσει τα χειρότερα. Τώρα τι άλλαξε που ο επιχειρηματίας επέστρεψε για να συνεχίσει τις δραστηριότητες χωρίς να τον ενοχλήσει κανένας; Ο επιχειρηματίας Τάβος που κάλυπτε το οικονομικό βάρος των εκλογών δεν αναμείχτηκε σε αυτές τις εκλογές και ο βουλευτής Τάβος στάθηκε παθητικός και άπρακτος.

Οι Σοσιαλιστές της Δρόπολης έδωσαν τα παπούτσια στα χέρια στους δύο επάρχους, της Άνω και της Κάτω. Απ' όφ φαίνεται προετοιμάζονται και οι βαλίτσες του βουλευτή τους, η τις προετοιμάζει ο ίδιος, ασφαλώς με κάποιο αντάλλαγμα.

Αυτό και μόνο δεν αρκούσε. Γι' αυτό όλο το ειδικό βάρος του ΚΕΑΔ και της κυβέρνησης μετατέθηκαν από τα Τίρανα στην Δρόπολη. Υποσχέσεις για δουλειές, υποσχέσεις για έργα, χρήμα με το σάκι, ακόμα και ο Υπουργός Οικονομικών, ο Γκέντς Ρούλη, επιστρατεύτηκε περιοδεύοντας στην Δρόπολη. Ασφαλώς δεν έλειψε και η τρομοκρατία. Εφαρμόστηκε μια μεταλλαγμένη στρατηγική του καθεστώτος Χότζια.

Αλήθεια ποιος επένδυσε για όλη αυτή την εκτρατεία που θε-

ορούνταν δεδομένη από μήνες πριν;

Θέλωμε να πιστεύουμε ότι τελικά οι Δροπολίτες, ανεξαιρέτως ποιους ευνόησαν, έκαναν το σωστό, ψήφισαν πρόσωπα για αλλαγή και όχι κόμματα.

Θέλωμε να πιστεύουμε ότι αυτή η αλλαγή, εφόσον επετεύχθη και με την επιστράτευση των δύο μεγάλων κομμάτων, θα φέρει και το ποθούμενο, την εφαρμογή στην πράξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ψήφος τους ήταν και η εγγύηση για τις τύχες της ιδιαίτερης πατρίδας τους.

Στις περιοχές των Αγίων Σαράντα ακολουθήθηκε άλλη στρατηγική. Εκτός του ότι η εκλογική συμπεριφορά των Σοσιαλιστών ήταν η ίδια με αυτών του Αργυροκάστρου, δηλ. δεν έδωσαν την ψήφο σε αυτούς που κατέβασε το κόμμα τους αλλά σε αυτούς που κατέβασε το ΚΕΑΔ, πράγμα που σημαίνει ότι όπως στην Δρόπολη και εδώ τα νήματα κατευθύνονταν από τα Τίρανα, κατέβηκαν και άλλοι ανεξάρτητοι υποψήφιοι για να αποσπάσουν τους ψήφους που θα έπαιρνε ο εκάστοτε υποψήφιος που κατέβασε το άλλο κόμμα, το ΚΑΔΕ. Παρόλα αυτά πάλι έχασαν μια επαρχία, την σημαντικότερη, της Δίβρης. Αυτό χάρη στην γενναϊότητα του εκπροσώπου του ΚΑΔΕ, του Παναγιώτη Λέζου, ο οποίος, αν και την τελευταία βδομάδα κατέβηκε στον χώρο, κατόρθωσε όχι μόνο να δώσει την νίκη στην επαρχία του, αλλά να κερδίσει για πρώτη φορά και στις άλλες επαρχίες σημαντικό αριθμό επαρχιακών συμβούλων. Παρ' όλες τις πιέσεις που του ασκήθηκαν από κύκλους στην Ελλάδα και τις βολές που δέχτηκε αυτός και η εφημερίδα του, άκουσον-άκουσον, ως εθνικιστής. Η κοινότητα μας έχει χρέος να τον προσέξει γιατί πέραν της εθνικής του συνειδήσης έχει και κότσια να αναμείχεται και να διεκδικεί. Από ότι γνωρίζουμε και ο Ζήσος Λούτση στην Φοινίκη κέρδισε παληκαρία, δεν χρειάστηκε την συμβολή κανενός.

Στην Χιμάρα τα πράγματα ήταν πολύ διαφορετικά. Εκεί κατέβασαν υποψήφιοι του ΚΕΑΔ τον Μπολάνο, τον Δημοκρατικό τον Λάζαρη, τον Σοσιαλιστικό τον Τάτο και σχεδόν την τελευταία στιγμή οργανώθηκε και κατέβηκε με το ΚΑΔΕ ο πρώην πολιτικός φυλακισμένος Κώστας Ανδρούτσος.

Το τι συνέβηκε σε αυτές τις εκλογές θα το διαβάσετε στο άρθρο - διαμαρτυρία του Ανδρούτσου. Έπρεπε να κερδίσει ο Μπολάνος ή ο Λάζαρης γι' αυτό τα κουτά με τα ψηφοδέλτια έπρεπε να πάνε στα Τίρανα για να μετρηθούν. Ο Μπολάνος είναι ο πιο κατάλληλος γιατί έγινε μάστрос στο να εμφανίζεται ως ο Αλβανός για τους Αλβανούς και ο Έλληνας για τους Έλληνες.

Για ποια είναι τα σχετικά που ενόχισαν την «νίκη» του Μπολάνου:

Κατεβαίνει με το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ που συγκυβερνάει με την κυβέρνηση Μπερίσια.

Τον στήριξε ανοιχτά το Σ. Κόμμα και για αυτό ο Φ. Νάνο κατέβηκε στην Χιμάρα και συναντήθηκαν με αγκαλιές και φιλικά επικοινωνικά.

Τον στήριξε ανοιχτά το ΠΑΣΟΚ με την παρουσία στην προεκλογική του συγκέντρωση στην Αθήνα του κ. Χρυσόχοιδη και άλλων βουλευτών.

Το ΥΠΕΕ Ελλάδας με διάφορες δηλώσεις του σχετικά με τις εκλογές.

Άφθονο χρήμα από όλους αυτούς τους παράγοντες για την προεκλογική του εκστρατεία.

Με τον Μπολάνο η Αλβανική κυβέρνηση ικανοποιεί και την επιθυμία της Ελληνικής κυβέρνησης, η οποία νομίζει ότι στην Χιμάρα αυτή έχει το πάνω χέρι, αλλά εφαρμόζει πιο εύκολα και την στρατηγική της περί εξαλβανισμού της Χιμάρας.

Χαρακτηριστικό είναι και το εγκώμιο δημοσιογράφου της εφημερίδας του χώρου μας που τον εξυμνεί ως το πρώτο ηγετικό στέλεχος της Χιμάρας που μετά από 16 χρόνια τόλμησε να δηλώσει δημόσια στην τηλεόραση ότι η Χιμάρα είναι Ελληνική(!). Λες και αυτά τα 16 χρόνια να μην ήταν αυτός ο Γενικός αντιπρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και για 8 χρόνια συνέχεια ο επάρχος της Χιμάρας.

Στην πραγματικότητα αν το δηλώσει αυτό αναγκάστηκε για να κερδίσει τις εκλογές, η μάλλον τον έβαλε από την τρύπα του ο Ανδρούτσος γιατί αν ο Μπολάνος κρατούσε μια μεγάλη Ελληνική σημαία μέσα στο γραφείο του εκείνος κρέμασε μια μεγάλη έξω από το γραφείο του κόμματος, μόλις το απόχτησε, και τρίγλωσση πινακίδα που ο Μπολάνος δεν το τόλμησε.

Ο Μπολάνος θυμάται κάθε 4 χρόνια να δηλώσει ότι είναι Έλληνας, ο Ανδρούτσος δεν χρειάζεται να το δηλώσει γιατί ως Έλληνα τον έχει δικαίσει το προηγούμενο καθεστώς.

Ο Μπολάνος κρατάει διχασμένους τους Χιμαριώτες σε Αλβανούς και σε Έλληνες, ο Ανδρούτσος στόχο είχε να τους ενώσει γιατί η Χιμάρα διατεμένη είναι τελειωμένη.

Οι Χιμαριώτες καυχούνται για τι το 1946 που έριξαν την ψήφο τους στο μαύρο κουτί. Ο πατέρας του Ανδρούτσου είναι ένας που δικάστηκε ισόβια ακριβώς για αυτό. Το ίδιο δικάστηκε και ο Ανδρούτσος το 1985. Πώς είναι δυνατόν η παράταξη του Μπολάνου και του Λάζαρη που καυχούνται για τον πατριωτισμό της Χιμάρας να βλέπουν ακόμα ως εχθρούς της τάξης τους πρώην πολιτικούς φυλακισμένους;

Γιατί αυτοί να μην έχουν το δικαίωμα να ανταγωνιστούν δίκαια για να προσφέρουν στην Χιμάρα τους για την οποία δικάστηκαν και από πάνω;

Οι Χιμαριώτες καυχούνται και με το λιοντάρι τους της άρσης βαρών, τον Πύρρο Δήμα. Τον Πύρρο Δήμα όμως τον γέννησε ο πατέρας του ο οποίος μέχρι τώρα ήταν ο πατέρας του ολυμπιονικη. Μέχρι τώρα γιατί καθώς συμμετείχε στον συνδιασμό του Ανδρούτσου, τώρα είναι ο «κακός» Χιμαριώτης.

«Κέρδισε» λοιπόν ο Μπολάνος αλλά η Χιμάρα κέρδισε ή έχασε; Αυτό ας το παρακολουθούν μόνοι τους οι Χιμαριώτες.

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ
Δεκαετήσιο Δημοσιογραφικό Όργανο του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού

Η ΝΙΚΗ της Δίβρης ανήκει στην ομόνοια των Διβριωτών

Συνέχεια από την σελίδα 1
μα. Η Δίβρη δίνει νέα μηνύματα, πρέπει να ξυπνήσουν κάποιοι πολιτικοί εδώ και στην Ελλάδα, να αντιμετωπίσουν την πραγματικότητα. Να χιούσουμε τη «ΝΕΑ ΟΜΟΝΟΙΑ».

Λεβεντογέννα Δίβρη

Άξιζε να ζούσε κάποιος την τελευταία εβδομάδα πριν τις εκλογές στη Δίβρη. Έντονο προεκλογικό κλίμα. Θύμιζε τις πατριωτικές μέρες του Δεκεμβρίου '90 στη Δίβρη, όπου κάποια μέρα σε μια ώρα γέμισε το κέντρο της Δίβρης, σταμάτησαν τα οχήματα της τότε αστυνομίας, απελευθερώθηκαν τα 11 παιδιά της που είχαν πάσει στα σύνορα και η αστυνομία εξαφανίστηκε.

Εκρηκτικά αισθήματα, νευρικότητα ενάντια στους κυβερνώντες (αυτή τη φορά στους δικούς μας της Ομόνοιας) που μέρα - νύχτα αλώνιζαν την επαρχία για να υποδουλώσουν τους απλούς Διβριώτες στο δικό τους άγριο καπρίτσιο, συμφέροντα και υποσχέσεις στους ανώτερους. Ένα κλιμάκιο από 5-6 διευθυντές νομαρχιακών επιχειρήσεων ήρθαν τόσες φορές (όλοι ελληνικής καταγωγής), που δεν είχαν έρθει στη Δίβρη τα τρία τελευταία χρόνια για τα πολλά προβλήματα, που αντιμετωπίζει η επαρχία μας.

Μέχρι και ο «διπλωμάτης», παιδί της Λεοντίνας, έκανε αυτό που δεν έπρεπε να κάνει στην περιοχή του. Ήρθε κι αυτός «για ενίσχυση»;

Ούτε οι κυβερνητικές απειλές, υποσχέσεις, απολύσεις από κάποιες κρατικές υπηρεσίες απόδωσαν αποτελέσματα γιατί οι παππούδες της Δίβρης ανήσυχτοι καλούσαν τηλεφωνικά τα παιδιά τους να έρθουν χωρίς άλλο να ψηφίσουν.

Όταν την Παρασκευή το βράδυ τα καφενεία του χωριού είχαν υπεργεμίσει από Διβριώτες, το Σάββατο θύμιζε Δεκαπενταύγουστο και τα στενά δρομάκια του χωριού ήταν πολύ λίγα για το παρκάρισμα των αυτοκινήτων, η αλλαγή του τοπικού άρχοντα ήταν δεδομένη. Οι Διβριώτες ένιωθαν νικητές. Οι διευθυντές που εκπροσωπούσαν τον δικό τους υποψήφιο εξαφανίστηκαν. Μια κακή εμπειρία που θα τη θυμούνται για πολλά χρόνια συγκρουόμενοι με την συνειδησή τους.

Στον ίδιο παλμό με τους Διβριώτες και η Αβαρίτσα, (που κάποιοι νόμιζαν ότι είχαν το πάνω χέρι), Τσερκωτίτσα, Αγ. Ανδρέας και οι δύο Λεοντίτσες. Μια σιωπηλή, ειρηνική σύγκρουση ανάμεσα στο πλήθος ψηφοφόρων και των «ισχυρών» της αλβανικής εξουσίας. Οι σοσιαλιστές της περιοχής ήδη είχαν εγκαταλείψει το μέτωπο και πήραν τη θέση των νικητών. Οι παππούδες ένιωθαν πιο νέοι, σίγουροι και δυνατοί, γιατί μαζί τους είχαν τα παιδιά τους από την Ελλάδα. Αυτή τη φορά η νίκη της επαρχίας Δίβρης ανήκει στους νέους Διβριώτες, στη νεολαία μας, στους μορφωμένους, σπουδαμένους και τη δημοκρατία στην Ελλάδα μας.

Η Δίβρη ανήκει στους Διβριώτες

Αυτό που σχεδιάστηκε για τους υποψήφιους έπαρχους όχι μόνον για την επαρχία Δίβρης, αλλά και πιο πέρα από κάποιους παράνομους, «ισχυρούς», επικίνδυνους στην ηγεσία της Ομόνοιας είναι χωρίς προηγούμενο.

Το να νομίζουν κάποιοι ότι η επικράτεια που ζει και προσπαθεί να επιδώσει η Ε.Ε.Μ. είναι τοιφλίκα μας ομάδας δικών τους ανθρώπων θυμίζει άλλες εποχές.

Να σταματήσει κάθε νόμιμη και δημοκρατική διαδικασία για ανάδειξη υποψηφίων και άλλων στελεχών, να μη λειτουργεί η οργάνωση της Ομόνοιας σε κάθε χωριό, κέντρο επαρχίας μέχρι και στο παράτημα νομού, αυτό για το έθνος Ελλήνων σημαίνει δικτατορία, χουντικό καθεστώς και υποτίμηση ανθρώπων και αξιών.

Το να αποκλείσεις τους λίγους ανθρώπους των γραμμάτων, που έχουν απομείνει στις περιοχές μας από κάθε πολιτική συζήτηση και ανάδειξη και τη θέση τους να την πάρουν διάφοροι κομπιναδόροι και γλύφτες στους αλβανούς εξουσιάρχες, αυτό μας θυμίζει καθεστώς «γύψου».

Το να συναντάς τον ιερέα της περιοχής μαζί με τους «κυβερνήτες» σε προεκλογικές συγκεντρώσεις, όπως στο Ντερμίσι, να κάνει κομματική πολιτική στους πιστούς και μη, καταπατώντας τις χριστιανικές αξίες κάθε ανθρώπου αυτό είναι ότι το χειρότερο και απαράδεκτο.

Το να κλείνουν τα μάτια και τ' αυτιά Έλληνες εκπρόσωποι της Ελληνικής Πολιτείας και κυβερνήσεως σε συνολικές παρατυπίες σ' αυτό το γνήσιο ελληνικό κομμάτι στη Βόρειο Ήπειρο, αυτό σημαίνει εγκατάλειψη και αδιαφορία.

Ήταν όλες αυτές οι αιτίες που εμείς οι κάτοικοι της Δίβρης και του Θεολόγου που μας ανάγκασαν να επαναστατήσουμε, πήραμε στα χέρια μας τις ευθύνες μας, τις αξίες και την περηφάνια μας. Με το σύνθημα Ριζιά - ομόνοια - δημοκρατία ενώσαμε τους περισσότερους ψηφοφόρους. Πέρασαμε κάθε σπία και γειτονιά και βρήκαμε Ελληνικές ψυχές, αγάπη και κατανόηση.

Το αποτέλεσμα θα ήταν αρνητικό αν απ' όλες τις περιοχές της Ελλάδας δεν θα έπαιρναν μέρος τα καλύτερα παιδιά της περιοχής. Έτσι δώσαμε το μήνυμα: Η Δίβρη είναι δική μας, εμείς αποφασίζουμε ποιον πρέπει να έχουμε πρώτο άρχοντα της Δίβρης. Τα Ριζιά επέμεναν και έδωσαν μηνύματα.

Η επόμενη μέρα για την οργάνωση «Ομόνοια»

Μετά από κάθε εκλογική αναμέτρηση οι ηγέτες Έλληνες Βορειοηπειρώτες των πολιτικών κομμάτων, όπως και της Ομόνοιας πρέπει να αναλάβουν τις πολιτικές ευθύνες τους. Αναλύσεις σε βάθος με ειλικρίνεια, διαφάνεια και δημοκρατία. Να παραδεχτούν τα θετικά και αρνητικά αυτής της εκλογικής αναμέτρησης.

Σε σχέση με τη Δίβρη και τον ανεξάρτητο έπαρχο η τιμή πρέπει να είναι διπλή. Να αναγνωρίσουν το αποτέλεσμα, σεβόμενοι την ψήφο του κυρίαρχου λαού, να ζητήσουν συγγνώμη για τα μεγάλα λάθη τους και να μπορέσουμε να πετύχουμε την ένωση. Στη Δίβρη και σε όλα τα χωριά της επαρχίας υπάρχουν Ελληνογάδες αλλά δεν υπάρχει οργάνωση της Ομόνοιας. Τα αλβανικά κόμματα κάπου έχουν τερματίσει και τελματίσει το ρόλο τους. Ανοιχτές συγκεντρώσεις με κρυφή ψηφοφορία πρέπει να αναδείξουν το προεδρείο της Ομόνοιας σε κάθε χωριό. Κριτήρια και μόνο κριτήρια πρέπει να αναδείξουν το Γ.Σ. της Ομόνοιας και να σταματήσει τις κρυφές λίστες, το ποιος πρέπει να είναι πρόεδρος, ή και δημογέροντας.

Η επόμενη χρονιά για την Ομόνοια θα είναι πιο δύσκολη. Στο κατώφλι οι βουλευτικές εκλογές στην έδρα 100. Να μη λησμονούμε ότι επί 8 χρόνια η Ομόνοια δεν έχει βουλευτή της. Και όλα αυτά έγιναν, γιατί πάντα υπάρχει μια Ομόνοια κομματισμένη, χάρη στην κακή πολιτική της ηγεσίας. Ήρθε η ώρα να γίνει η υπέρβαση από κάθε Έλληνα όπου κι αν βρίσκεται. Τα εθνικά μας ιδεώδη πρέπει να μας καθοδηγούν και όχι οι ιδεολογίες και η κομμουνιστική νοοτροπία της ηγεσίας.

Μας ανήκει μια νέα εθνική συνέχεια. Ας το πράξουμε.

Ευάγγελος Μπατζάκης

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΧΙΜΑΡΑΣ ΚΑΙ ΒΙΕΝΝΗΣ

Συνέχεια από την σελίδα 1
νες στην Αλβανία) δεν μένει παρά να αμφιβάλλεις μήπως οι Έλληνες στην Αλβανία έχασαν το «τρένο» για την Βιέννη, δηλαδή για τα διεθνή κέντρα αποφάσεων.

Φαίνεται πάντως λίγο περίεργο σε αυτές τις συνθήκες όταν βλέπεις ότι ο κ. Ντούλε, πρόεδρος του ΚΕΑΔ, δεν κάνει τίποτε άλλο παρά να καυχείται με το εκλογικό αποτέλεσμα του κόμματός του στις πρόσφατες τοπικές εκλογές, θεωρώντας το ως το καλύτερο που είχε πετύχει ποτέ σε εκλογές. Γιατί «κέρδισε» δήθεν 11 επαρχίες και 4 Δήμους, μαζί και τις δύο επαρχίες της Δρόπολης, ή γενικότερα πήρε ως κόμμα ποσοστό περίπου 4%.

Εκ πρώτης απόψεως το αποτέλεσμα αυτό φαίνεται εντυπωσιακό, αλλά αν το αναλύσουμε πιο λεπτομερειακά και σε βάθος, θα δούμε ότι στους 4 Δήμους που κέρδισε το ΚΕΑΔ πήρε λιγότερους ψήφους από όσους πήρε σε κάποιες από τις επαρχίες, γιατί αυτοί οι Δήμοι δεν είναι παρά ερημωμένες πόλεις, οι πολίτες των οποίων έφυγαν όπως στην Πολύτσανη Βερατίου, στη Σελεντίτσα Αυλώνας ή σε χωριά που για εκλογικούς σκοπούς, τους εδόθη το status του Δήμου, όπως ο Divjaka (=Ναβιάκα). Αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός της ανάλυσης τούτης.

Αλλά και εκ πρώτης όψεως το αποτέλεσμα για το οποίο καυχείται το ΚΕΑΔ δεν αφήνει περιθώρια για ζητωκραυγασμάτα και κομπορημοσύνες. Γιατί και να ευσταθεί, ακόμα και σε συνθήκες απόλυτης εκλογικής διαφάνειας, βλέποντας το τι συμβαίνει στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων, δεν σημαίνει ότι βελτιώνονται τα Ανθρώπινα και Μειονοτικά Δικαιώματα του Ελληνισμού στην Αλβανία με το που κερδήθηκαν κάποιες επαρχίες ή κάποιο μικρό Δήμο έξω από τα φυσικά όρια του Ελληνισμού, ή ακόμα και αν οι δύο επαρχίες της Δρόπολης καταψήφισαν κάποιους Έλληνες που έως τώρα κατέβηκαν ως υποψήφιοι με το αλβανικό Σοσιαλιστικό Κόμμα και ήρθαν άλλοι Έλληνες που κατεβαίνουν τώρα με το ΚΕΑΔ, αλλά που και αυτοί έχουν τις ίδιες καταβολές γιατί παλαιότερα ήταν οπαδοί του αλβανικού Σοσιαλιστικού Κόμματος. Η καμπάνια για τις τοπικές εκλογές στην Αλβανία, οι ίδιες οι εκλογές και τα αποτελέσματά τους, συμπίπτουν με την δημοσίευση του σχεδίου «Ahtisaari» για το status του Κοσόβου και τις διαβουλεύσεις στη Βιέννη μεταξύ των Σέρβων και των Αλβανών του Κοσόβου. Δηλαδή είναι ξεκάθαρο πα ότι: όταν στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων κάποιες άλλες εθνότητες έχουν ανεβάσει τον πήχη πολύ ψηλότερα ως αναφορά την απόκτηση των δικαιωμάτων που απαιτούν, ο Ελληνισμός στην Αλβανία έμεινε πολύ πίσω.

Ο αρχηγός του ΚΕΑΔ και της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στις πρόσφατες εκλογές καυχείται με ένα αποτέλεσμα που θα θεωρούσαν, κατά κάποιον τρόπο, επιτυχία το 1992 ή το 1996, αλλά όχι το 2007. Σήμερα, είναι άλλα πράγματα που θα έπρεπε να ζητήσουμε και με την εκπλήρωση τους θα άξιζε να καυχηθούμε.

Σήμερα έφτασε το πλήρωμα του

χρόνου να σκεφθούμε για βλέψεις οι οποίες να επιφέρουν ουσιαστικές και θετικές αλλαγές στην κατάσταση των Ελλήνων στην Αλβανία.

Σήμερα οι αρχηγοί των ηγετικών ομάδων των Ελλήνων στην Αλβανία, και δεν εννοώ μόνον του ΚΕΑΔ αλλά και αυτούς τους πολιτικούς που συμμετέχουν σε άλλα κόμματα, όπως το Δημοκρατικό, το Σοσιαλιστικό κ.λ.π. θα έπρεπε να θέτουν προς συζήτηση το status των Ελλήνων στην Αλβανία, να το βλέπουν το status αυτό ως μια κοινή πρόκληση και να ζητούν από κοινού τη βελτίωσή του, ανεξαρτέτως αν η πολιτική τους τοποθέτηση είναι δεξιά ή αριστερά.

Όταν βλέπει κανείς το ειδικό status που η διεθνής κοινότητα έχει δώσει για τις εκκλησίες και τα Μοναστήρια της Σερβίας στο Κόσοβο, δεν μπορεί να μην μας λυπεί η ανύπαρκτη πολιτική για την εξασφάλιση ενός κατάλληλου status για τις Ελληνορθόδοξες εκκλησίες της Ελληνικής Κοινότητας στην Αλβανία, για τις οποίες ακούμε καθημερινά ότι λεηλατούνται και παραβιάζονται θάναυσα, καταστρέφοντας μεγάλες ιστορικές και πολιτιστικές αξίες αυτής της Κοινότητας.

Δεν ήρθε μήπως το πλήρωμα του χρόνου, ώστε οι ελευθερίες και τα δικαιώματα της Ελληνικής κοινότητας στην Αλβανία να επικυρωθούν με συγκεκριμένο έγγραφο διεθνούς κύρους και υπογεγραμμένο και από τις τρεις πλευρές, τον διεθνή, το αλβανικό κράτος και την Ελληνική κοινότητα, όπως συνέβηκε και με το Κόσοβο; Μ' ένα τέτοιο έγγραφο, η Ελληνική κοινότητα δεν θα ζητούσε τίποτε το έκτατο, που δεν δίνεται και σε άλλους.

Είναι λυπηρό που το 2007 βρίσκει τον αρχηγό του ΚΕΑΔ, να θεωρεί και να πλασάρει ως «μεγάλη επιτυχία» τα αποτελέσματα σε κάποιες επαρχίες, η μικρούς Δήμους, έστω και την «νίκη» στην Χιμάρα, όταν ο καιρός μας θέτει προ άλλων προκλήσεων.

Οι κομμασμοί του κ. Ντούλε, για τα αποτελέσματα των πρόσφατων τοπικών εκλογών φαίνονται εντελώς γελοίοι τη στιγμή που ο κυριότερος εκ των διεθνών παρατηρητών

για τις εκλογές στην Αλβανία ο κ. Grunet, εκτίμησε τις εκλογές αυτές ως εκλογές που διενεργήθηκαν πέραν και μακριά από τα ευρωπαϊκά στάνταρ

Μήπως αυτή η εκτίμηση δεν είναι ένας άλλος λόγος για να πάψει να καυχείται η «ηγετική ομάδα» και αντί αυτού να ζητήσει το status που προαναφέραμε ως εγγύηση ύπαρξης και δημοκρατικής συμβίωσης, σε μια χώρα σαν την Αλβανία, ανίκανη να οργανώσει εκλογές βάσει των Ευρωπαϊκών στάνταρ;

Το ερώτημα αυτό απευθύνεται και στον ξαναεκλεγμένο Δήμαρχο Χιμάρας, κ Βασίλ Μπολάνο, ο οποίος, πριν ευχαριστήσει τον πρωθυπουργό Μπερίσα, θα έπρεπε να γνωρίζει ότι οι σημερινές προκλήσεις για την Χιμάρα και την Ελληνική κοινότητα γενικότερα, δεν συνδέεται απλώς με τα Τίρανα αλλά και με την Ευρώπη (και συγκεκριμένα με τη Βιέννη), υπό την έννοια ότι χρειάζεται μια νέα διαφορετική από τη μέχρι σήμερα κατεύθυνση απόκτησης δικαιωμάτων και όχι υπό την έννοια των διαμαρτυριών για ανωμαλίες στις εκλογές.

Ο πρωθυπουργός Μπερίσα, και όλοι οι άλλοι πολιτικοί της Αλβανίας όπως αυτός, θα νοιώθουν πάντα ικανοποιημένοι καθώς αφήνουν να πιστευτεί από κάποιους και κυρίως από τις εκάστοτε Ελληνικές κυβερνήσεις και από τους ευρωπαίους ότι δεν εκλέγουν και δεν ελέγχουν αυτοί το δήμαρχο Χιμάρας. Και επιπλέον δέχονται και ευχαριστίες από τον Δήμαρχο και την ηγετική ομάδα του ΚΕΑΔ, μαζί και την σιγουριά ότι δεν θα παρασύρουν στη Βιέννη, στην τράπεζα διαπραγματεύσεων υπό διεθνή διαιτησία ούτε το Μπερίσα ούτε και κάθε επόμενο του. Και για να μην συμβεί κάτι τέτοιο ο Μπερίσα και κάθε αλβανός πρωθυπουργός είναι πανέτοιμοι ανά πάσα στιγμή να δώσουν στους εκλεκτούς τους (αρχηγούς του ΚΕΑΔ), ως αντάλλαγμα να έχουν το πάνω χέρι στα τελωνεία, στις εφορείες, στα πολεοδομικά γραφεία, έτσι που να επωφεληθούν οικονομικά από την εξουσία, αυτοί και οι κύκλοι τους.

Λωρέτα Μπότη

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΜΑΝΤΙΝΑΔΑ

ΣΗΚΟΥ ΣΠΥΡΟΜΗΛΙΟ ΣΗΚΟΥ

Εμ' Αντρίκος και σου γράφω
Σήκω Σπύρο απ' τον τάφο
Να γλιτώσεις την Χιμάρα
Απ' των Ντουλάδων τη φάρα
Κάθε τέσσερα θυμούνται
στην Χιμάρα να μνούνται
στην Χιμάρα στους Δρυμάδες
σαν πάτρωνες κι' αφεντάδες
Έρχονται απ' άλλο χώμα
για να βγάλουν πρώτο κόμμα
Την Χιμάρα να υποτάξει
τις ψυχές να μεταλλάξει
Είναι λεν' δαιμονισμένες
από τους νεκρούς βγαλμένες
Τέρμα οι καπεταν-ντουλάδες
είστε γέννα από ραγιαδες
Μας προβάλλουν μια γελάδα
Δώρο λεν απ' την Ελλάδα

Όποιος δεν ακολουθήσει
ο παράδεισος θα κλείσει
Ούτε το Σαρανταπέντε
δεν τολμήσαν τα κλαφούνια
Να μας κλέψουνε τις ψήφους
να βγουν πρώτα τα κομμούνια
Κι' έρχονται το δυο χιλιάδες
μ' ελικόπτερο προσμένουν
θα μετρήσουν λεν' τους ψήφους
στην πρωτεύουσα, που μένουν
Σήκω Σπύρο απ' τον τάφο
βρόντηξ' τα στην Αλβανία
Θέλουμε Δημοκρατία
κι' όχι πάλι τυραννία
Βρόντηξ' τα και στην Ελλάδα
Δικαιώματα ζητούμε
Όχι χόρτα στην λακάδα
την γελάδα να βοσκούνε.

ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η γέννηση του Βορειοηπειρωτικού ζητήματος

Συνέχεια από την σελίδα 1
 κης σε βάρος τους ετυμηγορίας των Μεγάλων. Μόλις αποχώρησαν τα ελληνικά στρατεύματα (1914), σχημάτισαν προσωρινή κυβέρνηση, υπό τον Γ. Χριστάκη - Ζωγράφο, η οποία απηύθυνε έκκληση προς τις Μ. Δυνάμεις (2.3.1914), ζητώντας τουλάχιστο τη χορήγηση ευρείας αυτονομίας.

Ο αγώνας αυτός τελικά κατέληξε στην υπογραφή μεταξύ της Διεθνούς Επιτροπής Ελέγχου και των Ηπειρωτών μιας πλήρους συμφωνίας που έμεινε γνωστή ως «πρωτόκολλο της Κέρκυρας της 17ης Μαΐου 1914», που αποτέλεσε σαφή αναγνώριση του ελληνικού χαρακτήρα της Βορείου Ηπείρου και χορηγούσε στον ελληνικό πληθυσμό της προνόμια, που ισοδυναμούσαν περίπου με αυτόνομο καθεστώς. Προέβλεπε για την οργάνωση της διοικήσεως, της δικαιοσύνης και των οικονομικών της νότιας Αλβανίας, για τα τοπικά συμβούλια, τη διοικητική διαίρεση της περιοχής, την οργάνωση τοπικής χωροφυλακής, την ελευθερία θρησκείας, παιδείας και γλώσσας, αμνηστία και εγγύηση όλων των Δυνάμεων, που οδήγησαν στη δημιουργία της Αλβανίας, για την εκτέλεση και διατήρηση της συμφωνίας.

Τρία παραρτήματα της συμφωνίας αφορούσαν το ιδιαίτερο καθεστώς της περιοχής της Χιμάρας, τον αποκλεισμό από την περιοχή του Αργυροκάστρου των δύο μουσουλμανικών περιοχών Κουρβελέσι και Λιαπουριά, και δήλωση των Ηπειρωτών για την αστυνομία και τη διοίκηση.

Οι Μ. Δυνάμεις ανακοίνωσαν (με κοινή διακοίνωση από 1.7.1914) στην Ελλάδα ότι αποδέχονταν τη συμφωνία της Κέρκυρας. Η αναρχία, όμως, που επικράτησε στην Αλβανία μετά την έκρηξη του Α' παγκοσμίου πολέμου δεν επέτρεψε την εφαρμογή της.

Η βρετανική διπλωματία υπέδειξε τότε στην Ιταλία να καταλάβει την Αυλώνα, για το λιμάνι της οποίας πάντα ενδιαφερόταν ιδιαίτερα, και στην Ελλάδα να ανακαταλάβει τη Βόρειο Ηπειρο, όπως είχε εισηγηθεί ο Βενιζέλος, για την αποφυγή σφαγών σε βάρος του χριστιανικού πληθυσμού, πράγμα που έγινε τον Οκτώβριο του 1914. Μία επιπλέον έμπρακτη ανα-

γνώριση της ελληνικότητας της περιοχής υπήρξε και το περιεχόμενο της μυστικής συνθήκης του Λονδίνου της 26ης Απριλίου 1915 των Μ. Δυνάμεων και της Ιταλίας.

Τα γεγονότα όμως του μεγάλου πολέμου και οι περιπλοκές στις σχέσεις της ελληνικής κυβερνήσεως με τους συμμάχους καθώς και οι εσωτερικές εξελίξεις στην Ελλάδα οδήγησαν στην αποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων από τη Β. Ηπειρο εξαιτίας της συμμαχικής εντολής για αποστράτευση. Η Ιταλία έσπευσε να συμπληρώσει το κενό, καταλαμβάνοντας τον Αύγουστο του 1916 όχι μόνο όλη τη Βόρεια, αλλά και Νότια Ηπειρο, μέχρι τα Ιωάννινα.

Ετσι είχε η κατάσταση όταν άρχισε η διάσκεψη της ειρήνης στο Παρίσι. Στις 29 Ιουλίου 1919 ο Βενιζέλος υπέγραψε με τον τότε Ιταλό Υπουργό Εσωτερικών Τιτόνι συμφωνία, με την οποία αίρονταν οι ιταλικές αντιρρήσεις και ανελάμβανε η Ιταλία, έναντι ανταλλαγμάτων και υπό ορισμένους όρους, να υποστηρίξει τις επί της Ηπείρου ελληνικές διεκδικήσεις. Η συμφωνία Τιτόνι - Βενιζέλου δεν αποτέλεσε τίτλο οριστικό και εκτελεστό για την προσάρτηση της Βορείου Ηπείρου, γιατί δεν διατυπώθηκε σε διεθνή συνθήκη. Οι Ιταλοί τη θεώρησαν, λίγο αργότερα, ως μη ισχύουσα πλέον, γιατί δεν εκπληρώθηκαν και οι άλλοι όροι, με τους οποίους ήταν συνδεδεμένη η προσάρτηση. Με τον τρόπο αυτό και αφού η αδιάλλακτη στην επιδίωξη των σκοπών της ιταλική στάση επέτυχε να κάμψει τις υπόλοιπες αντιπροσωπείες στην προεθνητική διάσκεψη των Παρισίων, καταλήξαμε στο πρωτόκολλο της Φλωρεντίας της 27ης Ιανουαρίου 1925, που εντάσσει τη Βόρεια Ηπειρο στην Αλβανία.

Οι νίκες του ελληνικού στρατού επί της φασιστικής Ιταλίας στα αλβανικά βουνά οδήγησαν σε νέα κατάληψη της Βορείου Ηπείρου. Κατά τη διάρκεια του πολέμου του 1940-44 η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση υπέβαλε στους συμμάχους λεπτομερές υπόμνημα με τις διεκδικήσεις της, τις οποίες παρουσίασε στη διάσκεψη ειρήνης των Παρισίων, στις 30 Αυγούστου 1946. Συνάντησε τη βίαιη αντίδραση της αλβανικής και της σοβιετικής αντιπροσωπείας, που υποστήριξαν ότι οι διεκδικήσεις αυτές δεν θα

ΕΟΡΤΑΣΤΗΚΕ ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ Η 93η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

Με λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια γιόρτασαν οι Βορειοηπειρώτες της Αθήνας, την Κυριακή 11η Φεβρουαρίου, την 93η επέτειο της ανακηρύξεως της Αυτονόμου Πολιτείας της Βορείου Ηπείρου.

Όπως είναι γνωστό, τον Φεβρουάριο του 1914 οι Βορειοηπειρώτες, αρνούμενοι να υπαχθούν στο τότε νεοσύστατο αλβανικό κράτος, επαναστάτησαν, ανακήρυξαν στο Αργυροκάστρο την Αυτόνομο Πολιτεία της Βορείου Ηπείρου και σχημάτισαν Κυβέρνηση με Πρόεδρο τον Γεώργιο Ζωγράφο και μέλη τους Μητροπολίτες Δρυϊνούπολεως Βασίλειο, Κορυτσάς Γερμανό και Κονίτσης Σπυριδώνα, τον Αλ. Καραπάνο και τον Δημ. Δούλη. Αποτέλεσμα του Αυτονομιακού Αγώνα ήταν το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας, που υπογράφηκε την 17η Μαΐου 1914, από τις Κυβερνήσεις των Μεγάλων Δυνάμεων, της Αλβανίας και της Βορείου Ηπείρου και παρείχε καθεστώς Αυτονομίας σε όλο το Βορειοηπειρωτικό χώρο.

Ο φεινός εορτασμός της εθνικής μας επετείου, που διοργάνωσε όπως κάθε χρόνο ο Σύλλογος Βορειοηπειρωτών, άρχισε με πανηγυρική Δοξολογία στον κατάμεστο Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών.

Τον πανηγυρικό εκφώνησε ο κ. Χαράλαμπος Καραθάνος, Πρόεδρος του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών, ο οποίος στον περιεχτικό λόγο του, τόνισε τους αγώνες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού για ελευθερία και εθνική αποκατάσταση, καυτηρίασε την εγκατάλειψη του εκλεκτού αυτού τμήματος του Ελληνισμού από την επίσημη Ελληνική Πολιτεία καθώς και την πάγια τακτική της Αλβανίας για πλήρη συρρίκνωση του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, λέγοντας χαρακτηριστικά ότι, σήμερα 93 χρόνια μετά, η αλβανική πολιτική ηγεσία, εξακολουθεί να αναδιώκει παλιές καταδικασμένες μεθόδους, επενδυμένες δήθεν με ευρωπαϊκούς μανδύες.

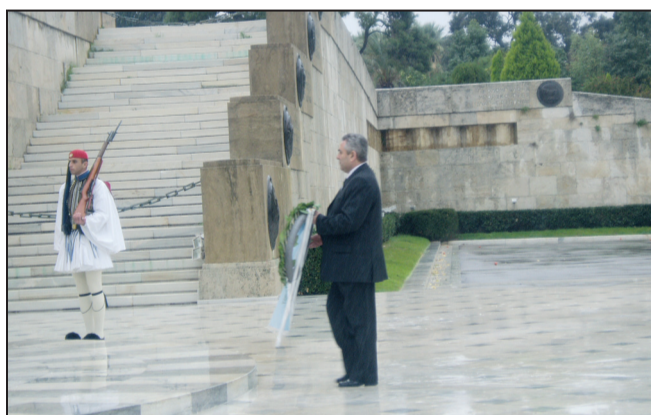
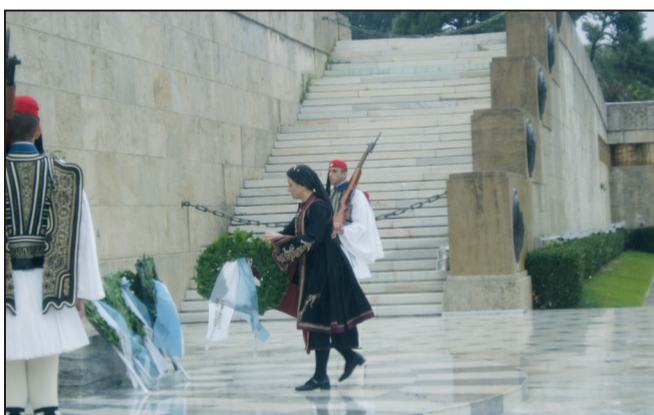
Η σημερινή αλβανική Κυβέρνηση συνεχίζει να μην αναγνωρίζει την ελληνικότητα ολόκληρων περιοχών και των κατοίκων τους, όπως είναι η Χειμάρα, η Κορυτσά, η Πρεμετή κ.λ.π., εξακολουθεί να ισχυρίζεται στις αυθαίρετες μειονοτικές ζώνες που κατά το δοκούν της, τις ορίζει, συνεχίζει να αλλοιώνει τον Βορειοηπειρωτικό χώρο και να περιορίζει ασύστολα τις ελευθερίες των Βορειοηπειρωτών σε όλα τα επίπεδα, αρνείται ακόμα και τον όρο «Βόρειος Ηπειρος» που ιστορικά επιβλήθηκε ακριβώς την ίδια στιγμή που αναγνωρίστηκε διεθνώς ο όρος «αλβανικό κράτος».

Μετά την Δοξολογία, οι συγκεντρωθέντες σχημάτισαν μεγάλη πομπή με επικεφαλής τα λάβαρα των Βορειοηπειρωτικών Οργανώσεων, τμήματα νέων και νεανίδων της Εθνικής Νεολαίας Βορείου Ηπείρου (ΕΝΒΗ) με ηπειρωτικές ενδυμασίες και την ένδοξη Σημαία της Αυτονόμου Ηπείρου. Η πομπή κατευθύνθηκε στην Πλατεία Συντάγματος μπροστά στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου όπου έγινε η κατάθεση του Δάφνινου Στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου.

Στεφάνια κατέθεσαν ο Πρόεδρος του Συλλόγου Βορειοηπειρωτών κ. Χαράλαμπος Καραθάνος, η Πρόεδρος της Ενώσεως Δροπολιτών «Ο Δρίνος» κα Αυγή Σώκου, εκ

μέρους της Εθνικής Νεολαίας Βορείου Ηπείρου (ΕΝΒΗ) η κα. Αναστασία Μουράτη, μέλος του Δ.Σ., ο κ. Παναγιώτης Λέζος εκπρόσωπος του Κόμματος «Κίνημα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων & Ελευθεριών (ΚΑΔΕ)» και ο κ. Σπύρος Ζώτος εκπρόσωπος Ομοσπονδίας Βορειοηπειρωτών, πλαισιωμένοι πάντα από το τμήμα νέων και νεανίδων Βορειοηπειρωτών, με τις παραδοσιακές ηπειρωτικές ενδυμασίες που κρατούσαν τα λάβαρα του Βορειοηπειρωτικού Αγώνα. Μετά την κατάθεση των στεφάνων και την ανάκρουση του Εθνικού μας Ύμνου, το πλήθος των παρευρισκομένων έδωσε το «παρών» βροντοφωνάζοντας «Ζήτω η Βόρειος Ηπειρος», διατρανώνοντας την φωνή για τα απάρρητα δίκαια του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Αίσθηση προκάλεσε η πρωτοφανής σε όγκο συμμετοχή του κόσμου και ο δυναμικός παλμός των παρευρισκομένων. Στην εκδήλωση παρευρέθησαν ο κ. Χρήστος Σαρτζετάκης πρώην Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο κ. Ιωάννης Γρίβας πρώην Πρωθυπουργός της Ελλάδος, οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας κ.κ. Αντώνης Φούσας και Πάνος Καμένος, ο κ. Γρηγόρης Γκιζέλης ως εκπρόσωπος της ΚΕΒΑ, ο κ. Απόστολος Παπαθεοδούρου, εκπρόσωπος της ΠΑΣΥΒΑ, και πλήθος εκπροσώπων των Ηπειρωτικών και Βορειοηπειρωτικών Ομοσπονδιών, Ενώσεων, Συλλόγων και Αδελφοτήτων και πολλών Εθνικών και Πατριωτικών Οργανώσεων. Χαιρετιστήρια τηλεγραφήματα έστειλαν οι Βουλευτές Αδάμ Ρεγκούζας, Σταύρος Καλογιάννης και Κωνσταντίνος Μπαντουβάς, καθώς και ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Νικήτας Κακλαμάνης, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να παραβρεθούν λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων.

έπρεπε να βαρύνουν τη διάσκεψη ειρήνης, αλλά να παραπεμφθούν στο συμβούλιο των Υπουργών Εξωτερικών των τεσσάρων Μ. Δυνάμεων, που επρόκειτο να συνέλθει στη Ν. Υόρκη στις 4 Νοεμβρίου. Το πνεύμα της διασκέψεως του 1946 υπήρξε τελείως διάφορο εκείνου που είχε επικρατήσει στη διάσκεψη του 1919. Βασική μέριμνα των Μ. Δυνάμεων ήταν πλέον η διατήρηση του status quo και της ειρήνης στα Βαλκάνια. Ούτε η Μ. Βρετανία ούτε οι ΗΠΑ ήταν διατεθειμένες να υποστηρίξουν τις ελληνικές διεκδικήσεις, παρά το γεγονός ότι ο εμφύλιος πόλεμος είχε καταστήσει στενά εξαρτημένη την ελληνική κυβέρνηση από τις δύο αυτές δυνάμεις. Η Ελλάδα δέχθηκε, υπό τη γενική πίεση, την παραπομπή του βορειοηπειρωτικού στο συμβούλιο των τεσσάρων, το οποίο συμφώνησε να συζητήσει το θέμα αυτό μετά την υπογραφή συνθήκης ειρήνης με την Αυστρία, δεν έλαβε, όμως, σχετική απόφαση σε καμία από τις επόμενες συνόδους της, μέχρι και την 8η και τελευταία σύνοδο της στη Γενεύη (27 Οκτωβρίου - 16 Νοεμβρίου 1955). Το βορειοηπειρωτικό παραμένει, έτσι, εκκρεμές από το 1946. Συνέπεια της εκκρεμότητας αυτής είναι η μη αναγνώριση των συνόρων.

Κυρώνοντας τη συνθήκη ειρήνης των Παρισίων της 10ης Φεβρουαρίου 1947, η Ελλάδα διατύπωσε τις ακόλουθες επιφυλάξεις:

1. Σύμφωνα με τις συζητήσεις και τις ψηφοφορίες στη διάσκεψη ειρήνης, το άρθρο 29 δεν προδικάζει καθόλου το ζήτημα των αλβανικών συνόρων, που έθεσε η ελληνική αντιπροσωπεία.

2. Η ελληνική αντιπροσωπεία δέχθηκε τη μεταφορά του ζη-

τήματος στη διάσκεψη των τεσσάρων μόνο για να μην καθυστερήσει την πρόοδο των εργασιών της διασκέψεως ειρήνης.

3. Η Ελλάδα περιμένει με εμπιστοσύνη την ικανοποιητική επίλυση από τη διάσκεψη των τεσσάρων του βορειοηπειρωτικού ζητήματος που παρέμεινε σε εκκρεμότητα κατά την υπογραφή της συνθήκης ειρήνης με την Ιταλία.

4. Το άρθρο 88 δεν αντανακλά καθόλου σ' αυτή τη δίκαιη ρύθμιση.

Με αυτό το πνεύμα η Ελλάδα επικύρωσε τη συνθήκη ειρήνης. Οι επιφυλάξεις αυτές δεν περιελήφθησαν στο επικυρωτικό της συνθήκης έγγραφο και γι' αυτό δεν έχουν ισχύ επιφυλάξεων σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο.

Αντι-κουμπαρικό τροπάριο

Συνέχεια από την σελίδα 1

στις 21-02-2007 μετά τις δημοτικές εκλογές στην Αλβανία. Ένα άρθρο - άλλοθι και απολογητικό της αποτυχημένης πολιτικής της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ, για να δικαιολογήσει τον κουμπάρο του, κ. Ντούλε, ενόπιον της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Ελλαδίτες, που θα διάβασαν το άρθρο του, μπορεί να είναι ήσυχοι γιατί στην κάποτε «δυστυχημένη Βόρειο Ήπειρο» τώρα «τα πράγματα πάνε καλά», γιατί η Ομόνοια-ΚΕΑΔ, στο οποίο προεδρεύει και πολιτεύεται ο κ. Ντούλε, κουμπάρος του κ. Λυγερού, κάνουν καλά τη δουλειά τους.

Εμείς που ζούμε την κατάσταση της ιδιαίτερης πατρίδας μας από κοντά και αγωνιούμε για ότι συμβαίνει εκεί, θα λέγαμε υπεύθυνα πως αυτή τη φορά ο έγκριτος δημοσιογράφος ή είχε λάθος πληροφόρηση, για τα «κέρδη της μειονότητας», ή θέλει να δημιουργήσει κλίμα εφησυχασμού για να ευνοήσει τον κουμπάρο-Ντούλε. Ελπίζω να είναι το πρώτο, η παραπληροφόρηση. Γιατί θύματα της παραπληροφόρησης μπορούμε να πέσουμε όλοι μας. Αλλά αν ισχύει το δεύτερο, για άλλοθι του κουμπάρου του, τότε υπάρχει σοβαρό πρόβλημα, και την παραπληροφόρηση του ελληνικού αναγνωστικού κοινού την κάνετε αποκλειστικά εσείς κύριε Λυγερέ.

Διάβασα το άρθρο σας, δεν κατάλαβα όμως πώς κέρδισε η μειονότητα; Αναφέραστε στην αύξηση των δήμων και των επαρχιών στους οποίους η Ομόνοια-ΚΕΑΔ εξέλεξε δημάρχους και έπαρχους. Θεωρείται κέρδος για τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου ότι εξέλεξε δήμαρχο στη Δινζακα κεντρικής Αλβανίας, σε μια περιοχή που οι κάτοικοι της είναι όλοι τους Αλβανοί;

Θεωρείται μεγάλο κατόρθωμα και την εκλογή δημάρχου στην περιοχή Haimel, η οποία βρίσκεται στο ποίο βόρειο κομμάτι της Αλβανίας και δεν μένει ούτε ένας Έλληνας Βορειοηπειρώτης. Ναι, πράγματι είναι μεγάλο κατόρθωμα!

Τελικά αυτό πως το εξηγείτε; Πως κάποιιοι αλβανοί και προπάντων στην κεντρική και βόρεια Αλβανία στήριξαν και ψήφισαν την Ομόνοια-ΚΕΑΔ, το κόμμα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας; Με βίζες ή με χρηματισμό;

Ο χρόνος θα το αποδείξει και αυτό, όπως απέδειξε πως την Τρίτη μετά τις εκλογές κάποιιοι Τσαμψήδες (τα διαβατήρια των οποίων είχαν παρθεί λίγο πριν τις εκλογές) πήραν βίζα στο Αργυρόκαστρο για να ψηφίσουν τον «εκλεκτό» του κ. Μπερίσα που πουλιόνταν ως υποψήφιος του κ. Ντούλε. Κι αυτοί είναι γύρω στους 19, μεταξύ των οποίων και στέλεχος του Δ.Σ. της «Τσαμουριάς». Και για να μην παρεξηγηθούμε ας πάρουν οι άνθρωποι βίζα γιατί ... έχουν και ανάγκη να επισκεφτούν τα «κτήματα των προγόνων τους».

Καλή η αριθμολογία. Για να μας βολέψει στις δικαιολογίες μας. Προπάντων όταν είναι έτσι σκέτα χωρίς τεκμηριώσεις. Όποιος διαβάσει ότι από δύο, οι δήμοι έγιναν τέσσερις, από οχτώ, οι επαρχίες γίνανε έντεκα, το πρώτο που θα πει είναι ότι: «Όλα πάνε καλά. Οι Έλληνες στη Βόρειο Ήπειρο, συσπειρώνονται και όλοι μαζί αυξάνουνε τη πολιτική τους δύναμη και φυσικά την εκπροσώπηση στις δημοτικές και επαρχιακές εξουσίες».

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ ΟΠΩΣ ΤΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΕΔΑΦΙΟ 2ο:

Ας δούμε πιο αναλυτικά πως φτάσαμε ως εδώ και πως έχει η όλη κατάσταση σήμερα στην Αλβανία σε ότι αφορά την Ομόνοια-ΚΕΑΔ που η Ελλάδα και τα Ελληνικά ΜΜΕ τους θεωρούν ακόμα ως τους μοναδικούς εκπροσώπους της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία. Είναι όμως μοναδική εκπρόσωποι; Η βολέυει να παρουσιάζονται ως τέτοιοι για κομματικά και όχι μόνο συμφέροντα της μίας ελλαδικής παράταξης, αλλά και για την πολιτική μυωπία της άλλης;

Αυτή η ξαφνική άνοδος του ποσοστού της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ είναι μια φυσιολογική εξέλιξη ή ένα αποτέλεσμα μυστικών συμφωνιών, για να γλιτώσουν κάποιιοι το πολιτικό τους τομάρι;

Ή είναι αποτέλεσμα προϊόν των πάρε-δώσε του κ. Ντούλε με τα δύο μεγάλα αλβανικά πολιτικά κόμματα, το Σοσιαλιστικό και το Δημοκρατικό; Που θα ωφεληθεί όμως, τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό αυτό το προσωπικό πάρε-δώσε του κ. Ντούλε; Που τον έχει ωφεληθεί μέχρι τώρα;

Είναι δύσκολο να μάθουμε και φυσικά να απαντήσουμε εμείς σε αυτές τις απορίες, όταν όλα γίνονται σε μυστικές συναντήσεις, μακριά από τα μάτια του κόσμου. Όμως μια σειρά γεγονότων τα οποία και θα παρουσιάσουμε στη συνέχεια, μας δίνουν κάποιες απαντήσεις και θα μπορούσαν να φωτίσουν έστω και λίγο αυτό το αλισθερίσι των ηγετών της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ με την κεντρική εξουσία στην Αλβανία και τον κύριο Μπερίσα καθώς και με το αλβανικό Σοσιαλιστικό κόμμα και τον φυσικό ηγέτη του, τον κύριο Νάνο. Θα δούμε τι έδωσαν η αλβανοί ηγέτες στην Ομόνοια-ΚΕΑΔ και φυσικά τι ανταλλάγματα πήραν ή θα πάρουν στη συνέχεια.

Το μόνο σίγουρο είναι πως η Ομόνοια-ΚΕΑΔ, όλα τα τελευταία χρόνια, συμμετέχει ενεργά σε όλες τις τελευταίες αλ-

Συνέχεια στην σελίδα 6

Αντι-κουμπαρικό τροπάριο

Συνέχεια από την σελίδα 5
βανικές κυβερνήσεις, συνεργάζεται μαζί τους, και «ηγετικά στελέχη» της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ είναι σε θέσεις κλειδιά στην αλβανική κυβέρνηση. Από υπουργούς μέχρι και διευθυντές δημοσίων οργανισμών και κρατικών υπηρεσιών. Για να πάρουν αλβανικό μισθό (μόνο); κάποιοι τέτοιοι και ο κ. Ντούλε, εξαργύρωσαν από το 1997 κι εντεύθεν όλα τα Δίκαια και Δικαιώματα του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού;

Θα ήθελα πρώτα να δώσουμε μια απάντηση στην ερώτηση: Τι είναι το ΚΕΑΔ; Είναι πράγματι το κόμμα της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας όπως ο κ. Λυγερός αρέσκεται να το αναφέρει ή όχι; Ίσως ο κ. Λυγερός δεν άκουσε ποτέ την απάντηση γι αυτή την ερώτηση. Την μεταφέρουμε όπως την έδωσε ο κ. Ντούλε. Την έδωσε πριν λίγο καιρό στα έδρανα της Αλβανικής Βουλής. Ερωτηθείς από συναδέλφους του Αλβανούς βουλευτές, για το τι είναι το ΚΕΑΔ, ο κύριος Ντούλε απάντησε με δυνατή και σταθερή φωνή και θα έλεγα ακόμη και με υπερηφάνεια. «Το ΚΕΑΔ είναι ένα παναλβανικό κόμμα».

Τον χλευασμό σε αυτή τη δήλωση την πήρε αμέσως από συνάδελφο του αλβανού βουλευτή. Ξέρετε τι του είπε ο άλλος αλβανός βουλευτής; «Το ΚΕΑΔ είναι η π.....α της πολιτικής σκηνής της Αλβανίας». Δεν θα σταθούμε στη δήλωση του αλβανού βουλευτή, αλλά θα κρατήσουμε την απάντηση του πρόεδρου κύριου Ντούλε ότι το ΚΕΑΔ είναι ένα παναλβανικό κόμμα.

Οπότε κύριε Λυγερέ, αν δεν το ξέρατε, ή αν δεν σας το είπε ποτέ ο κουμπάρος σας, το ΚΕΑΔ δεν είναι κόμμα της μειονότητας, αλλά, όπως ο ίδιος είπε, ένα παναλβανικό κόμμα. Αλλά νομίζω πως το γνωρίζατε. Γι' αυτό και μετράτε και χαίρεστε που παναλβανικά όπως λέτε το ΚΕΑΔ αυξάνει το ποσοστό του. Να! Με ψήφους στη Divjaka και στο Haimel. Με ψήφους που τους προσθέτει ο Ντούλε μετά στους ολίγους ψήφους που παίρνει στη Μειονότητα και παρουσιάζει ένα μεγάλο ποσοστό στην Ελληνική Κυβέρνηση, για να εδραιώνεται την μονοκαθεδρία του στα μάτια των Ελλήνων Κυβερνώντων, και ταυτοχρόνως εξαργυρώνοντας αυτούς τους ψήφους με οικονομικά και όχι μόνον οφέλη.

Και ρωτάω εγώ ο αφελής Βορειοηπειρώτης: Δεν ανησυχεί η Ελληνική Κυβέρνηση και οι αρμόδιοι που ασχολούνται με τα θέματα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, για το πώς η Ομόνοια-ΚΕΑΔ σε όλες τις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις (είτε είναι βουλευτικές εκλογές είτε είναι δημοτικές) από το 92% των ψήφων που έπαιρνε το 1992, έφτασε στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές στο μικρότερο ποσοστό στο χώρο που ζει η Ε.Ε.Μ. της τάξεως κάτω του 20%;

Μετά την πρώτη εκλογική αναμέτρηση το 1992, τότε που όλοι οι Βορειοηπειρώτες συσπειρωμένοι, στήριξαν και ανέδειξαν την Ομόνοια με ποσοστό 92%, σε όλες τις επόμενες εκλογικές αναμετρήσεις υπήρξε συνεχής πτώση των ποσοστών και κυρίως μετά το 1997 όταν την προεδρία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ ανέλαβε ο κ. Ντούλε. Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε μια πτώση που μεταφράζεται στο 72%. Δηλαδή το 72% των ψηφοφόρων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας δεν στηρίζει, δεν εμπιστεύεται και φυσικά δεν ψηφίζει Ομόνοια-ΚΕΑΔ.

Στις τελευταίες βουλευτικές η Ομόνοια-ΚΕΑΔ και ο πρόεδρος κύριος Ντούλε χρειάστηκε τους ψήφους των Αλβανών για να μπει στη βουλή και που ο φίλος και μέντορας του ο κύριος Νάνο απλόχερα του έδωσε τις χιλιάδες ψήφους σε καθαρές αλβανικές περιοχές, μακριά από την Εθνική Ελληνική Μειονότητα.

Με αυτές τις ψήφους έγινε βουλευτής για άλλη μια φορά ο κύριος Ντούλε για να παίζει σήμερα αυτά τα παιχνίδια των αλβανών. Αλλά με τους ψήφους που σου δίνουν οι Αλβανοί ψηφοφόροι, μετά από εντολή του Νάνο, δεν μπορείς να λέγεται βουλευτής της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας ούτε να παρουσιάζεις αυτές τις ψήφους ως ψήφους των Βορειοηπειρωτών για να χρηματοδοτήσει από κονδύλια του Ελληνικού ΥΠΕΞ.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΠΡΟΣΦΑΤΕΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ;

Πάμε να δούμε τώρα μια σειρά από γεγονότα που σημάδεψαν τις πρόσφατες δημοτικές (τοπικές) εκλογές στην Αλβανία.

Για πρώτη φορά στο χώρο της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, σε αρκετές περιοχές, κατέβηκαν υποψήφιοι έπαρχοι και επαρχιακοί σύμβουλοι με το άλλο κόμμα της Μειονότητας, το ΚΑΔΕ (Κίνημα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ελευθεριών).

Το κόμμα αυτό εμφανίστηκε στην πολιτική σκηνή της Αλβανίας πριν από δύο χρόνια. Στις περασμένες βουλευτικές εκλογές κατέβηκε ανεξάρτητο και στο χώρο της Ε.Ε.Μ. οι Βορειοηπειρώτες το αγκάλισαν και το στήριξαν. Γι' αυτό και το ποσοστό του σε αυτές τις περιοχές ήταν περίπου το ίδιο με το ποσοστό που πήρε η Ομόνοια-ΚΕΑΔ σε ψήφους Ελλήνων.

Κάτι που δείχνει πως οι Βορειοηπειρώτες ψήφισαν την ανάγκη για ύπαρξη μιας νέας πολιτικής φωνής στο χώρο μας. Πα-

ρόλο τον βρόμικο πόλεμο και τη λάσπη που δέχτηκε το ΚΑΔΕ από το ΚΕΑΔ αλλά και από Έλληνες διπλωμάτες καρκαμπασικού τύπου στην Αλβανία, άντεξε και δυνάμωσε. Γρήγορα αναγνωρίστηκε από πολλούς ως το μοναδικό κόμμα στην Αλβανία που πραγματικά νοιάζεται και αγωνίζεται για τις Μειονότητες και τα Δικαιώματά τους. Κάτι το οποίο δεν κάνει πια η Ομόνοια και το ΚΕΑΔ του κύριου Ντούλε.

Αυτό τρώμαξε τον κ. Ντούλε και κάποιους Έλληνες διπλωμάτες. Η άνοδος του ΚΑΔΕ και η αποδοχή του από τους Βορειοηπειρώτες, άρχισε να γίνεται απειλή στην μονοκαθεδρία του ΚΕΑΔ. Αντίθετα το ΚΕΑΔ του κύριου Ντούλε, έχανε τη στήριξη του στο λαό. Ένωσε να τρίζουν δυνατά τα σάπια θεμέλια του. Έπρεπε να μείνει όμως «δυνατό». Η τουλάχιστον να δείχνει «δυνατό». Πως όμως θα μπορούσε να το κάνει αυτό ο κ. Ντούλε; Μόνος του αποκλείεται.

Τότε υπήρχε μόνο μια λύση. Να πωλήσει το τομάρι του κόμματος αυτού στους πάτρωνές του αλβανούς. Ξεπουλώντας όλα και όλους μας. Απλά να μην υπάρχει δεύτερη ελληνική φωνή στην Αλβανία. Γιατί με τη δεύτερη φωνή δεν θα κρύβονταν καμία αλήθεια για την κατάσταση του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και το εθνικό έγκλημα που πάει να συντελεστεί με αυτόν. Η χρησιμότητα του ενός και μοναδικού ΚΕΑΔ στην πολιτική Αλβανική σκηνή είναι απολύτως αναγκαία μόνο για τους Αλβανούς κυβερνώντες. Η κάλυψη που τους προσφέρει το ΚΕΑΔ στο θέμα των Ανθρωπίνων και Μειονοτικών Δικαιωμάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετέχοντας στην εκάστοτε Αλβανική Κυβέρνηση(είτε σοσιαλιστική του Νάνο είτε δημοκρατική του Μπερίσα) είναι μεγάλη. Η συμμετοχή του και η στήριξη που δίνει σε αυτές τις κυβερνήσεις, αλυσοδένει το μέλλον της Βορείου Ηπείρου και την κάνει έρμαιο στις διαθέσεις των Αλβανών κυβερνώντων αλλά και τους δίνει το δικαίωμα να είναι αυτοί που θα καθορίζουν το μέλλον και την πορεία προς εξαφάνιση του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Χωρίς ουσιαστικά κανένα όφελος για τον Ελληνισμό, η συμμετοχή τους σε αυτές τις κυβερνήσεις, είναι με πολλά προσωπικά κέρδη για τον Ντούλε αλλά και για την παρέα των κερδοσκόπων στελεχών της Ομόνοιας.

Και όταν πρόκειται για την εικόνα της Αλβανίας στην Ευρώπη, για ένα τόσο σοβαρό θέμα όπως είναι τα Ανθρώπινα και Μειονοτικά Δικαιώματα, οι Αλβανοί πολιτικοί δεν παίζουν. Βάζουν στην άκρη τις όποιες αντιπαλότητες που έχουν μεταξύ τους και συνεργάζονται άσπογα σε όλα τα εθνικά τους θέματα. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος που το σοσιαλιστικό κόμμα του Νάνο έδωσε απλόχερα ψήφους στο Ντούλε και έβαλε το ΚΕΑΔ στη βουλή το 2005, και ας ήξερε ότι στην κυβέρνηση θα ήταν ο Μπερίσα και ο Ντούλε με το ΚΕΑΔ. Αυτό όμως δεν ήταν αρκετό. Υπήρχαν και η δημοτικές εκλογές που και εκεί θα έπρεπε ο κ. Ντούλε και το ΚΕΑΔ να «πάρουν» δήμους και επαρχίες. Να δείξουν στην Ελλάδα αλλά και σε όλους όσους αντιδρούν και αντιστέκονται σε αυτά τα παιχνίδια του κ. Ντούλε, πως η Ομόνοια-ΚΕΑΔ είναι δυνατό κόμμα και φυσικά το «μοναδικό» που έχει πολύ κόσμο και ψηφοφόρους.

Αυτός είναι και ο μοναδικός λόγος που το σοσιαλιστικό κόμμα θυσίασε, και έκανε δώρο στην Ομόνοια-ΚΕΑΔ τις δύο επαρχίες της Δρόπολης, την οποία και ελέγχει έχοντας για πολλά χρόνια και την βουλευτική έδρα, αλλά και τη τοπική εξουσία.

Ενώ στις επαρχίες του Μεσοποταμού, Λιβαδειάς και Αλικού, όπου το Σοσιαλιστικό Κόμμα είχε κατεβάσει δικούς του υποψήφους, στην ουσία δεν τους στήριξε, ανθετός στήριξε υπογείως τους υποψήφους της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ, καταγράφοντας σε αυτές τις περιοχές ως Κόμμα τα χαμηλότερα ποσοστά των τελευταίων 15 χρόνων της μεταπολίτευσης στην Αλβανία.

Αυτό δεν είναι τυχαίο. Ανθετός δείχνει την αποφασιστικότητα του Σοσιαλιστικού Κόμματος να στηρίζει αλλά και να ανεβάσει τεχνικά τα ποσοστά της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ, σε αυτές τις περιοχές που στις προηγούμενες βουλευτικές το ΚΑΔΕ είχε πάρει τους περισσότερους ψήφους της Μειονότητας. Σε αυτές τις περιοχές μεγάλη ήταν και η στήριξη που πρόσφερε στην Ομόνοια-ΚΕΑΔ, το κυβερνών αλβανικό κόμμα.

Λίγες μέρες πριν την διεξαγωγή των δημοτικών εκλογών, και ενώ όλα έδειχναν την επικράτηση των άλλων υποψηφίων και όχι της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ, έκαναν την εμφάνισή τους στην περιοχή πολλές ομάδες της αλβανικής μυστικής αστυνομίας (SHIK) μαζί με μερικά εργαλεία και συνεργάτες τους Βορειοηπειρώτες.

Στόχος τους, η τρομοκράτηση των ψηφοφόρων. Ο εκφοβισμός, οι απειλές ακόμα και κατά της ζωής τους από τους πράκτορες δεν ήταν δυνατόν να μην αντιστρέψουν το κλίμα ήττας που διακατείχε μέχρι τότε τους ηγέτες της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ.

Βρόμικο ρόλο έπαιξαν και τα ηγετικά στελέχη της Ομόνοιας και του ΚΕΑΔ. Κάθε Βορειοηπειρώτη γεροντάκο που έβλεπαν σε όλη την περιοχή της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας τον απειλούσαν ότι θα του «έκοβαν την σύνταξη του ΟΓΑ» και «δεν θα του δώσουν την Ελληνική ιθαγένεια». Αυτό τρομοκρά-

τησε τους Βορειοηπειρώτες ηλικιωμένους αλλά όχι σε τέτοιο βαθμό ώστε να ήταν σίγουρη η νίκη της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ.

Έπρεπε να δυναμώσει η πίεση κατά των «αντιπάλων» όπως θέλει να βλέπει η Ομόνοια-ΚΕΑΔ το ΚΑΔΕ.

Μια βόλτα κάποιων υπαλλήλων του Ελληνικού προξενείου σε αυτές τις περιοχές παρέα με τους ηγέτες της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ και κάποιες βίζες σε Τσαμήδες στην επαρχία Τζάρας ήταν αρκετά. Όταν κάποιος σε απειλεί ότι θα σου κόψει τη σύνταξη και δεν θα σου δώσει Ελληνική ιθαγένεια και ταυτοχρόνως σου φέρνει περαντζάδα και τον εκπρόσωπο της Ελληνικής πολιτείας, είναι σαν να σου λέει ότι «αυτό που λέω, έχω και τη δύναμη να το κάνω. Η Ελλάδα είναι μαζί μου. Δε βλέπεις που το Ελληνικό προξενείο μας στηρίζει; Θες να ψηφίσεις κατά της Ελλάδας (ακούστηκε και αυτό από φανατικό πρόην κομμουνιστή και νυν σοσιαλιστή που σε αυτές τις εκλογές, είχε πάει δανεικός στην Ομόνοια-ΚΕΑΔ από το σοσιαλιστικό κόμμα)»;

Πόσο εύκολα ήταν για αυτά τα γεροντάκια να αντέξουν σε αυτή την λυσαλέα πίεση; Αλλά σημαντικό είναι και το άλλο. Η αγορά της ψήφου. Ακούγονται για πολλά χρήματα που σκόρπισαν οι υποψήφιοι της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ για να αγοράσουν επιτροπές, ψήφους και συνειδήσεις. Όλα αυτά γίνανε με εντολή των ηγετών της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ; Που βρήκαν τα χρήματα;

Όλα αυτά έγιναν λίγες μέρες πριν τις δημοτικές εκλογές, γιατί στην εκλογική διαδικασία είχαμε άλλες «αξιοποιήσιμες» πράξεις των ηγετών της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ. Νοθεία κατά συρροή. Η νοθεία ήταν σε τέτοιο μεγάλο βαθμό που οι υποψήφιοι έπαρχοι της Ομόνοιας ΚΕΑΔ χαϊρόταν για τη νίκη τους και ήταν σίγουροι για αυτή, που δεχόταν συγχαρητήρια μερικές ώρες πριν ολοκληρωθεί η διαδικασία των εκλογών και καταμετρηθούν οι ψήφοι.

Στη Χιμάρα το μεγαλύτερο ποσοστό των ακυρωθέντων ψηφοδελτίων ανήκαν στον υποψήφιο του ΚΑΔΕ, κ. Κώστα Ανδρούτσο. Άκουρα τα έβγαλαν τα μέλη των εφορευτικών επιτροπών που εκπροσωπούσαν τα κοινοβουλευτικά αλβανικά κόμματα σε συνεργασία με τους εκπροσώπους του ΚΕΑΔ. Το ΚΑΔΕ ως μη κοινοβουλευτικό Κόμμα δεν είχε το δικαίωμα να έχει μέλη στις εφορευτικές επιτροπές. Ακόμα ούτε απλούς παρατηρητές δεν άφησαν.

Πολλά από τα ψηφοδέλτια στη Χιμάρα και αλλού είχαν από την πίσω μεριά και μια υπογραφή η οποία τα έβγαζε αμέσως άκυρα. Και αυτά τα άκυρα ψηφοδέλτια, κατά περιεργό τρόπο ήταν όλα του ΚΑΔΕ. Η καθυστέρηση της έναρξης της διαδικασίας σε κάποια εκλογικά κέντρα ήταν άλλο κόλπο που είχε την υπογραφή των στελεχών του ΚΕΑΔ στο χώρο μας. Σε κάποια άλλα βρέθηκαν μέσα στις κάλπες ψηφοδέλτια, ενώ ακόμα δεν είχε αρχίσει η εκλογική διαδικασία.

Η δημόσια συνάντηση και τα φιλιά στη Χιμάρα του κ Μπολάνο με τον κύριο Νάνο (να συζητήσουν τη άραγε;), έδειξε πεντακάθαρα πως το παιχνίδι στη Χιμάρα το παίζουν μόνο τα δύο μεγάλα αλβανικά κόμματα με τον κ. Ντούλε και τον κ. Μπολάνο. Η Ελληνική διπλωματία φτάνει εκεί τελευταία και καταϊδρωμένη. Μόνο όσο να δικαιολογήσει το «ψωμί» της.

Το δημόσιο «Ευχαριστώ» του κ. Μπολάνο προς τον κ. Μπερίσα, μετά το διορισμό του (γιατί περί διορισμού πρόκειται και όχι περί επανεκλογής), τα δείχνει όλα.

Όλα αυτά αποδεικνύουν πως στην Αλβανία και στην περιοχή της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας η δημοκρατία και η ελεύθερη βούληση του λαού είναι ανύπαρκτα πράγματα. Γι αυτό οι παρατηρητές του OSBE/ODIHR απομακρύνθηκαν πρόωγα από την εκλογική διαδικασία στη Χιμάρα (Το ακούσατε αυτό, εσείς κ. Λυγερέ;)

Γιατί γίνονταν νοθείες. Και μάλιστα στα εκλογικά κέντρα στους δήμους και στις επαρχίες μας, πρωτεργάτες της ήταν οι «ηγέτες» της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ με την πλήρη στήριξη των Αλβανικών Κομμάτων, τον Μυστικών υπηρεσιών της Αλβανίας αλλά και με την βοήθεια μερικών υπαλλήλων του Ελληνικού διπλωματικού σώματος στην Αλβανία.

Και ερωτάμε κ. Λυγερέ: Αυτή είναι η Ομόνοια που ονειρεύτηκαν, πίστεψαν, στήριξαν, αγάπησαν και δάκρυσαν στην ίδρυση της όλοι οι Βορειοηπειρώτες;

Άραγε σήμερα είναι περήφανοι οι «ηγέτες» για την κατάντια τους;

Είναι περήφανοι για τον εξευτελισμό της πολιτικής ζωής στη Μειονότητα;

Είναι περήφανοι και θα έχουν πρόσωπο να βγουν ξανά μπροστά στους ηλικιωμένους Βορειοηπειρώτες που απειλούσαν;

Θα πρέπει να είναι περήφανοι κάποιοι από το Ελληνικό διπλωματικό σώμα στην Αλβανία, αλλά και οι εκάστοτε Ελληνικές Κυβερνήσεις με αυτούς τους «ηγέτες» της Ομόνοιας-ΚΕΑΔ που τους στηρίζουν και τους χρηματοδοτούν;

Πάντως ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός ΟΧΙ! Ποτέ δε αισθάνονταν υπερήφανος με την «παρέα» του κ. Ντούλε. Και προπάντων τώρα, μετά τις τοπικές εκλογές είναι άκρως ταπεινωμένος.

Η «ΝΙΚΗ» ΤΟΥ ΚΕΑΔ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Στην πραγματικότητα θέλουμε να πιστεύουμε ότι:

1. ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ, ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΖΕΙ

Η «νίκη» του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν μπορεί να ερμηνευτεί ως επιβεβαίωση της ενότητας, σύμπραξης και συνεργασίας μεταξύ των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Ούτε να χρησιμεύσει ως επιχείρημα ενίσχυσης της εσωτερικής συνοχής και λειτουργίας ως ισχυρή κοινότητα της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Απλώς, πρόκειται για μια εκλογική νίκη και προσπάθεια του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ να πετύχει, με τη στήριξη της αλβανικής κρατικής μηχανής, την ενίσχυση της ασθενούς πολιτικής του στήριξης μεταξύ των Ελλήνων. Φέρνει την ανατροπή στους συσχετισμούς εκπροσώπησης στην τοπική αυτοδιοίκηση των δυο διαμορφωμένων παρατάξεων στην εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία. Συνεπώς και την ανατροπή των ισορροπιών στην πολιτική και κοινωνική ζωή του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού, που αναπόφευκτα διατηρούνταν, παρά τη σκληρή αντιπαράθεση και με γκρεμισμένες τις γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ αυτών των παρατάξεων.

Η «νίκη» του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, αποτελεί συνέχεια της επιβολής του κλίματος απολυταρχίας της ηγετικής του ομάδας επί του Βορειοηπειρωτικού ελληνισμού και διωγμού των επίσης Ελλήνων πολιτικών της αντιπάλων. Αυτό σημαίνει ότι η διάσπαση μεταξύ των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών παραμένει, με εντονότερη την παράμετρο ρεθανισμού και αντεκδίκησης. Η πολιτική ρεθανισμού και διωγμών της ηγετικής ομάδας του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, προς τους πολιτικούς της αντιπάλους, μέχρι τώρα καλλιεργούνταν και εφαρμόζονταν από θέσεις κυβερνητικής ισχύς, λόγω συμμαχίας του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ στην κυβέρνηση του Δημοκρατικού Κόμματος. Στο κλίμα αυτό προστίθεται τώρα ο απόλυτος έλεγχος της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ήδη αναγγέθηκαν απολύσεις των Ελλήνων «αντιπάλων» από τη διοίκηση των επαρχιών που μέχρι πρότινος ελέγχονταν από την αντίπαλη παράταξη.

Μετά τις εκλογές της 3ης Ιουλίου 2005, που έφεραν στην κυβέρνηση το Δημοκρατικό Κόμμα με σύμμαχο το ΚΕΑΔ, περισσότεροι από 75 Έλληνες, στο 80 τοις εκατό πτυχιούχοι πανεπιστημίου, διώχτηκαν από το αλβανικό δημόσιο ως πολιτικοί αντίπαλοι του ΚΕΑΔ - ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Το γεγονός αναγκάζει τους Έλληνες βορειοηπειρωτές να επικαλούνται συμπεριφορές του κομμουνιστικού καθεστώτος, όπου η επιβίωση υπαγόρευε στον Έλληνα την υποταγή και εξυπηρέτηση του καθεστώτος. Η συγκεκριμένη συμπεριφορά, επί κομμουνιστικού καθεστώτος, αποτέλεσε το αποτελεσματικότερο μέσο αυτοδιάλυσης της ελληνικής κοινότητας του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού και απόθησης, προσωπικά, της εθνικής ταυτότητας.

Οι συνέπειες είναι μεγαλύτερες εν' καιρώ «δημοκρατίας» και όταν επιβάλλονται και υπαγορεύονται από τους ίδιους τους πολιτικούς εκπροσώπους του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού, οι οποίοι προϋποτίθεται ότι προστατεύουν τα εθνικά δικαιώματά τους. Συνεπώς, δυσκολευόμαστε πλέον να μιλήσουμε για την εθνική κοινότητα του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού στην Αλβανία. Απεναντίας, μπορούμε να μιλούμε για ένα σύνολο ατόμων ελληνικής καταγωγής, το οποίο για πολιτικούς λόγους στην υπηρεσία των συμφερόντων της ομάδας εκπροσώπησής του, είναι διασπασμένο και ούτε σκέφτεται, ούτε ενδιαφέρεται εθνικά. Η ανάγκη προσωπικής επιβίωσης, από κοινού με άλλους παράγοντες, κάνει τον κάθε Έλληνα εναπομείναντα στα πατρώα του εδάφη, να βλέπει εκ' νέου με φόβο και υποταγή το αλβανικό κράτος, εκπροσωπούμενο μάλιστα από ομογενείς πολιτικούς εκπροσώπους του.

2. ΝΙΚΗ ΠΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ, ΜΕ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ

Η «νίκη» του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ αποτελεί επιβεβαίωση του γεγονότος ότι τους εκπροσώπους της εθνικής ελληνικής μειονότητας αποφασίζει η κεντρική εξουσία στα Τίρανα. Η πρακτική δυνατότητα ξεκινάει από τον έλεγχο, δέσμευση και εξαρτοποίηση του σκληρού πυρήνα της λεγόμενης αυθεντικής ηγεσίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας, (ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ). (Πρωθώντας σ' αυτόν τον πυρήνα άτομα υπό τον έλεγχο των αλβανικών κρατικών δομών, ή λόγω δεσμεύσεων στο παρελθόν σε βάρος του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού, ή λόγω ικανοποίησης προσωπικών συμφερόντων, πολιτικών και οικονομικών). Στον πυρήνα αυτό το κράτος, ή υποδεικνύει ξανά άτομα της ίδιας κατηγορίας, ή στηρίζει άτομα που επιλέγει ο πυρήνας αυτός. Από την άλλη όταν και όπου χρειάζεται στηρίζει την «αντιπολιτευόμενη» παράταξη του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, για να πετύχει καλύτερα τη διάσπαση. Συνεπώς, μοναδικός στόχος παραμένει ο έλεγχος των εξελίξεων στην εθνική ελληνική μειονότητα, με όπλο τη διάσπαση. Η επίτευξη του στόχου αυτού απαλλάσσει τα Τίρανα από τυχόν εθνικές διεκδικήσεις και σεβασμό δικαιωμάτων από μέρος της μειονότητας. Ταυτόχρονα, ελευθερώνεται περισσότερο στις εθνικές τους διεκδικήσεις.

Επιβεβαίωση των όσων πιο πάνω αναφέραμε αποτελεί, συν των άλλων και το γεγονός ότι μέχρι τη στιγμή που στην κεντρική εξουσία ήταν το Σοσιαλιστικό Κόμμα η πλειοψηφία των εκπροσώπων στη μειονότητα άνηκαν στην παράταξη της αριστεράς στη μειονότητα. Συνεπώς υπήρξε κάποια ισορροπία στους Έλληνες εκπροσώπους (έπαρχους συν βουλευτές). Οφείλεται στο γεγονός ότι το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ συμμετείχε στην κυβέρνηση των αριστερών επί 8 χρόνια. Τώρα που το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ μετέχει στην κυβέρνηση συνασπισμού της δεξιάς (του κόμματος του Σαλί Μπερίσια), η ζυγαριά πολιτικής εκπροσώπησης του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού έγειρε μονόπλευρα προς το ΚΕΑΔ ΟΜΟΝΟΙΑ.

Το γεγονός αποτελεί επίσης, επιβεβαίωση των παλιότερων κατηγοριών του ίδιου του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ. Ότι σε κάθε εκλογική αναμέτρηση η κρατική μηχανή είναι επί ποδός για την εκλογή των υποψηφίων

Ελλήνων μειονοτικών που επιλέγουν οι πολιτικοί σύμμαχοι της κεντρικής εξουσίας στην ελληνική μειονότητα. (Συμβαίνει περισσότερο με τους εκπροσώπους του ΚΕΑΔ ΟΜΟΝΟΙΑΣ, επειδή τα επίσημα Τίρανα επικαλούνται ως πρόσχημα ότι χαιρούν την όλη υποστήριξη της Αθήνας.)

Λόγου χάρι στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές στην επαρχία Λιβαδειάς νομού Αγίων Σαράντα κατ' όλη την προεκλογική εκστρατεία, οι διευθυντές των κρατικών επιχειρήσεων απειλούσαν τους Έλληνες υπαλλήλους με απόλυση από το αλβανικό δημόσιο σε περίπτωση που δεν θα στήριζαν τους εκπροσώπους επιλογής του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ενώ οι εκπρόσωποι της εφορίας για τον ίδιο σκοπό «είχαν πάσει δουλειά» με τους εκπροσώπους των ιδιωτικών επιχειρήσεων. Το ίδιο σκληρό παρατηρούνταν και στις υπόλοιπες επίμαχες επαρχίες

Το αποκορύφωμα συνέβηκε στην επαρχία Άνω Δρόπολης νομού Αργυροκάστρου. Δυο μέρες πριν την κάλη απολύθηκε με εκφοβισμό ο 58-χρονος ηλεκτρολόγος Σπύρος Κάργιαννης και προειδοποιήθηκαν οι υπόλοιποι συνάδελφοί του επειδή όλοι θεωρούνταν αντίπαλοι του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Ο κυνισμός με την απόλυση του Κάργιαννη ξεπερνάει κάθε όριο λογικής. Για να μη φανεί ως απόλυση, δόθηκε εντολή να μεταφερθεί ως έμπερος στο Τεπελένι, τη στιγμή που στις περιοχές μας δεν υπάρχουν ηλεκτρολόγοι και συχνά διορίζονται αλλοθνηείς.

Την προκλητικότητα της ανοιχτής θέσης του κράτους υπέρ της νίκης των υποψηφίων του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, επιβεβαιώνει και η συμπεριφορά του Βορειοηπειρωτή περιφερειάρχη νομού Αργυροκάστρου Σπύρου Ξέρα, ταυτόχρονα τοπικού προέδρου του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Παραβιάζοντας κάθε νόμο, εισήλθε στην αίθουσα καταμέτρηση ψήφων στην επαρχία Κάτω Δρόπολης και χτυπώντας με χέρια και πόδια τις κάλπες και τα τραπέζια φώναζε ότι «εγώ είμαι το κράτος και εδώ θα γίνει ο, τι πω εγώ».

3. ΠΥΡΡΕΙΟΣ ΝΙΚΗ

Στην προκειμένη περίπτωση η «νίκη» του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ συγκρίνεται με την Πύρρεια Νίκη, τόσο για την ηγετική ομάδα του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όσο και για το σύνολο της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία. Η διατήρηση της, όμως, απαιτεί την τραγική λογική αποκατάστασης της αδικίας με νέα αδικία. Όχι, όμως σε προσωπικό, αλλά σε συλλογικό και εθνικό επίπεδο.

Πρόκειται ταυτόχρονα για «νίκη» αντιπερισπασμού των Τιράνων επί της επιβεβλημένης ανάγκης της εθνικής ελληνικής μειονότητας για ενότητα και ομοψυχία και των συμφερόντων της Ελλάδας επί της εθνικής ελληνικής μειονότητας και των δικαιωμάτων της.

Το πόρισμα αυτό, όπως αναφέραμε, στηρίζεται στο γεγονός ότι οι εκπρόσωποι της εθνικής ελληνικής μειονότητας σε όλα τα επίπεδα, ειδικά τα δέκα τελευταία χρόνια, επιλέγονται, προωθούνται και είναι υπό εξάρτηση της κεντρικής εξουσίας των Τιράνων. Άτομα μέλη της εθνικής ελληνικής μειονότητας, με ορθές θέσεις επί των εθνικών θεμάτων, υποβαθμίζονται, απομονώνονται και αποβάλλονται από τα πολιτικά δρώμενά της. Χρησιμοποιούνται γι' αυτό μηχανισμοί από την ίδια την εθνική ελληνική μειονότητα, που το αλβανικό κράτος έχει στήσει και η Αθήνα έχει στηρίξει.

Δεν έχουμε εδώ υπόψη τα άτομα με ύποπτο παρελθόν όσον αφορά τις σχέσεις τους με το κομμουνιστικό καθεστώς σε βάρος του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού. Τα οποία δυστυχώς συνεχίζουν να έχουν ρόλο και λόγο στα της εθνική ελληνική μειονότητας. Έχουμε περισσότερο υπόψη τις ταχτικές των Τιράνων και των δομών του αλβανικού κράτους για τον έλεγχο αυτών. Υπάρχουν δύο αλληλένδετοι τρόποι. Τα Τίρανα επιτρέπουν και συμβάλλουν στην ικανοποίηση των προσωπικών τους ιδιοτελών περιουσιακών συμφερόντων. Η ικανοποίηση αυτή στηρίζεται στην παρανομία, τόσο σε σχέση με το αλβανικό κράτος όσο και με την Ελλάδα. Οι παρανομίες τους, όμως την ίδια στιγμή που επιτρέπονται και καταγράφονται. Το αλβανικό κράτος γνωρίζει πολύ καλά ότι αποτελούν το καλύτερο μέσο πίεσης σε περίπτωση που οι εκπρόσωποι αυτοί της ελληνικής μειονότητας θυμηθούν να διεκδικήσουν εθνικά δικαιώματα για τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό. Επιβεβαίωση αυτού αποτελεί το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια η καρέκλα του εκπροσώπου της εθνικής ελληνικής μειονότητας θεωρείται το αποτελεσματικότερο μέσο εμπλουτισμού για την ηγετική ομάδα του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, (και όχι μόνο). Την ίδια στιγμή η διεκδίκηση σεβασμού εθνικών δικαιωμάτων για τον βορειοηπειρωτικό ελληνισμό καθηλώνεται στο μηδέν.

Είπαμε επίσης ότι πρόκειται για «νίκη» αντιπερισπασμού. Είναι γεγονός ότι η κατάσταση διάσπασης και διχόνοιας στην εθνική ελληνική μειονότητα είχε θέσει προ πολλού επί τάπητος την αναγκαιότητα αλλαγής του πολιτικού της σκηνικού. Βασικός στόχος η πολυπόθητη ενότητα με σεβασμό τις δημοκρατικές αρχές, την προαγωγή σε πρώτη μοίρα των εθνικών πιστεύω και θέτοντας στην υπηρεσία αυτών τις ιδεολογικές και πολιτικές διακρίσεις.

Ακριβώς τη στιγμή αυτή η κεντρική εξουσία των Τιράνων κινητοποιήθηκε να αναδείξει απόλυτο νικητή το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ, σύμμαχο στην κυβέρνηση. Δεν πρόκειται απλώς για την ανατροπή των πολιτικών ισορροπιών στις γραμμές της εθνικής ελληνικής μειονότητας, ανεξάρτητα από τις σχέσεις αντιπαράθεσης και έχθρας μεταξύ των παρατάξεων. Αλλά έδωσε στο ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ το επιχείρημα να ισχυριστεί ότι «η λαϊκή ψήφος δεν επιτρέπει καμιά αμφισβήτηση στην πολιτική που ακολουθεί η συγκεκριμένη ηγετική ομάδα». Συμβαίνει έτσι τη στιγμή που υπεύθυνο για την ενότητα του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού και τη διεκδίκηση εθνικών, πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπέρ αυτού είναι θεσμικά η ΟΜΟΝΟΙΑ και το ΚΕΑΔ. Το ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ είχε συνεχώς εξουσία στην ελληνική μειονότητα. Είχε μάλιστα την όλη στήριξη της Αθήνας. Εκείνο που κατόρθωσε ήταν να διασπάσει την εθνική ελληνική μειονότητα, να υποβαθμίσει την διεκδίκηση των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων, να κατακερματίσει την κοινότητα του βο-

ρειοηπειρωτικού ελληνισμού, να φέρει κοντά και υπό των Τιράνων τα στελέχη της μειονότητας και τους απλούς Έλληνες και υποκριτικά κοντά στην Αθήνα. Τώρα, που με τη βοήθεια των Τιράνων απόχτησε απόλυτη εξουσία, τι μπορεί να περιμένει κανείς.

4. Η περίπτωση της Χιμάρα

Τα Τίρανα γνωρίζουν από καιρό ότι η Χιμάρα αποτελεί τον «επόμενο άλυτο εθνικό στόχο» της Αθήνας. Όπως επίσης, γνωρίζουν ότι τα εθνικιστικά τους σλόγκαν δεν μπορεί να κρύψουν την ιστορική αλήθεια για την ελληνικότητα της Χιμάρας.

Συνεπώς, υποθετούν και ακολουθούν την ίδια πολιτική που εφαρμόσαν και στις υπόλοιπες περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Μέσω των ίδιων των δομών της μειονότητας επιδιώκουν τον έλεγχο των εξελίξεων εκεί και την επιβολή της δικής τους πολιτικής βούλησης, η οποία εστιάεται στους εξής στόχους: ατόνηση των εθνικών φρονιμάτων, διάσπαση του ελληνικού στοιχείου και συνολική υποβάθμιση.

Επιβεβαίωση αυτού αποτελεί η περίπτωση Μπολάνου. Η προηγούμενη τριετή θητεία στο αξίωμα του δημάρχου της Χιμάρας δε δικαιολόγησε τις προσδοκίες της Αθήνας και του εδώ ελληνισμού για εθνικό έργο. Ταυτόχρονα, διέψευσε τις τυμπανοκρουσίες της ηγεσίας του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ που ταύτιζαν την νίκη του υποψηφίου τους με νίκη του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού έναντι των υπολοίπων χιμαριωτών ελληνικής καταγωγής υποψηφίων που στήριζαν άλλα αλβανικά κόμματα.

Δεν άνοιξε ελληνικό δημόσιο σχολείο, παρά διγλωσσο ιδιωτικό, δεν λύθηκε το θέμα των περιουσιών, μειώθηκε η επενδυτική δύναμη, γκρεμίστηκαν με την ευλογία του κτίρια Ελλήνων στην παραλία, ενώ τα υπόλοιπα αλλοθνηών παρέμειναν όρθια. Για το στενό του περιβάλλον ακούστηκαν πάρα πολλά για ανάμειξη σε παράνομες δραστηριότητες. Δε συνέβαλε, απεναντίας, στην καλλιέργεια κλίματος ομοψυχίας μεταξύ των εκεί ομογενών.

Όμως, ήταν αρκετή μια δήλωσή του ότι η Χιμάρα αποτελεί μέρος της υπόλοιπης εθνικής ελληνικής μειονότητας σε μια στημένη εκπομπή σε αλβανικό κανάλι για να συγκεντρωθούν πάνω του όλα τα φώτα του «Έλληνα εθνικού ήρωα» και του υποψηφίου που πρέπει να χαιρεί τη στήριξη όλου του ελληνικού παράγοντα. Η απαίτηση στήριξης του Μπολάνου ήταν τέτοια, που δεν επέτρεψε να προσεχτεί ότι και οι υπόλοιποι υποψήφιοι ήταν επίσης ελληνικής καταγωγής. Λήφθηκε υπόψη όμως ότι σερβίρισε η ηγεσία του ΚΕΑΔ. Εφόσον ήταν αντίπαλοι του, ταυτίστηκαν με διασπαστές, μειοδότες και προδοτές.

Φάνηκε επίσης ξεκάθαρα ότι τα προβλήματα που προέκυψαν στη βέβαιη επανεκλογή του Μπολάνου αποτελούσαν για τα Τίρανα μέρος ενός σεναρίου που σκοπό είχαν:

α. Να αποδείξουν στον αλβανικό εθνικισμό ότι «δίνουν σκληρή μάχη» για να μη επιτρέψουν τη Χιμάρα στα χέρια των Ελλήνων. Ταυτόχρονα φανατίζουν εθνικιστικά κατά της Ελλάδας την αλβανική κοινή γνώμη.

β. Από τη στιγμή που όλοι οι υποψήφιοι είναι ελληνικής καταγωγής, η αντιπαράθεση μεταξύ τους μέχρι φανατισμό, εγγυάται τη διάσπαση των χιμαριωτών. Άλλωστε, ένα από τα βασικά προβλήματα της Χιμάρας σήμερα είναι η διάσπαση των χιμαριωτών στα ίδια μέτρα και λογική όπως οι Έλληνες στις υπόλοιπες ελληνικές μειονοτικές περιοχές.

γ. Μεταφέρει στην Αθήνα το μήνυμα ότι της εκπλήρωσε την επιθυμία για να εκλεγεί ένας «Έλληνας» δήμαρχος στη Χιμάρα.

Επιβεβαίωση του ότι πίσω από το όλο σκηνικό στη Χιμάρα ήταν τα Τίρανα, αποτελούν οι δηλώσεις του Μπολάνου μετά την ανακοίνωση της νίκης του. Ευχαρίστησε την κυβέρνηση των Τιράνων και προσωπικά το Μπερίσια για τη συμβολή τους στην επανεκλογή του στο αξίωμα του δημάρχου της Χιμάρας. Επίσης, οι υποστηρικτές του, οι οποίοι μια μέρα νωρίτερα ζητούσαν με δάκρυα στα μάτια μπροστά στις κάμερες ελληνικών καναλιών την παρέμβαση της Αθήνας κατά των ενεργειών του Μπερίσια, τον επευφημούσαν, μάλιστα στην αλβανική γλώσσα.

Τέλος, Η νίκη του ΚΕΑΔ συνεπώς δεν είναι εθνική νίκη, παρά μόνο εκλογική και προς ικανοποίηση προσωπικών συμφερόντων ή τρίτων.

Σας καταστάσεις αυτές νομίζουμε πως είναι απαραίτητο ώστε η Πολιτική οργάνωση των Ελλήνων, ΟΜΟΝΟΙΑ, να πάψει να είναι μέρος της ιδεολογικής πολιτικής διάσπασης των Ελλήνων και να ταυτίζεται πλήρως με το ΚΕΑΔ. Θα πρέπει να επανέλθει στον αρχικό στόχο. Να συσπειρώνει προς επίτευξη εθνικών και όχι ιδεολογικών στόχων, όλους τους Έλληνες ανεξαρτήτως ιδεολογικών πιστεύω.

Για την επίτευξη του ρόλου αυτού η ΟΜΟΝΟΙΑ μπορεί να μετατραπεί σε ένα εθνικό κόμμα των Ελλήνων, ή να προωθωθεί και επιδιώκει την πραγμάτωση των στόχων της μέσω των Ελλήνων εκπροσώπων σε όλα τα Αλβανικά Κόμματα, αφού πρώτα η ίδια φέρει ισότιμα και δημοκρατικά στους κόλπους της όλους τους Έλληνες, οργανωμένους και μη σε θεσμικούς, οργανώσεις και παρατάξεις.

Αναγκαιότητα τίθεται η επίτευξη μιας ισχυρής ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Επίσης, τα στελέχη της εθνικής ελληνικής μειονότητας θα πρέπει να είναι περισσότερο κοντά στην Αθήνα παρά στα Τίρανα, ως πραγματικοί συνομιλητές και συνεργάτες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΑΡΚΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ Μ.Κ.Ο

«ΠΡΟΩΘΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΜΑΣ»

τέως βουλευτής δημοσιογράφος

καθηγητής Τμήματος Ελληνικών

Παν/μιου Αργυροκάστρου - Αλβανία

Σ.Σ. Το παρόν κείμενο παράλληλα με τη δημοσίευσή στον «Ε» εστάλη και σε όλους τους αρμόδιους φορείς.

ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ. ΚΑΠΟΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΑ

Συνέχεια από την σελίδα 1
εργαλεία του. Που μάχεται να ανοίξει ξανά Δημόσιο Ελληνικό σχολείο στη Χειμάρρα, όπως ήταν μέχρι το 1946, και όχι ένα ιδιωτικό δίγλωσσο σχολείο εργαλείο στα χέρια κάποιου ιδιώτη επιχειρηματία όπως είναι σήμερα.

Είμαστε το κομμάτι του Ελληνισμού που έχει δικαιώματα και τα διεκδικεί. Που έχει το δικαίωμα να εκφράσει ελεύθερα τα δικά του πιστεύω. Να πιστεύει και να υπηρετήσει να δικά του Ελληνικά όνειρα. Αυτά τα όνειρα και πιστεύω που χιλιάδες χρόνια τώρα οι Χιμαριώτες τα πότισαν με το αίμα τους. Αυτά τα όνειρα και πιστεύω που σήμερα για κάποιους αποτελούν «πρόβλημα». Αποτελούν πρόβλημα και γι' αυτό τα χτυπάνε. Τα πολεμούν. Και δυστυχώς οι πρωτεργάτες αυτού του πολέμου είναι αυτοί που χρόνια τώρα στάθηκαν τροχοπέδη στα όνειρα και στις ελπίδες των Χιμαριωτών, είναι αυτοί που υπηρέτησαν και συνεχίζουν να υπηρετούν το κάθε αλβανικό καθεστώς (όποιο και αν είναι αυτό).

1. Σαν Έλληνες αλλά και σαν μέλη μιας κοινωνίας που θέλουμε να πιστεύουμε πως λειτουργεί δημοκρατικά, έχουμε το δικαίωμα να κατεβαίνουμε στις εκλογές με το όποιο πολιτικό κόμμα μας εκφράζει και υπηρετεί τα δικά μας πιστεύω. Και το κόμμα που μας εκφράζει αυτή τη στιγμή είναι το Κίνημα Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Ελευθεριών (ΚΑΔΕ). Μας εκφράζει το ΚΑΔΕ γιατί το ΚΕΑΔ του κ. Ντούλε που μας εκπροσωπούσε μέχρι σήμερα μας πρόδωσε και μας προδίδει τα τελευταία 10 χρόνια παίζοντας τα παιχνίδια των εκάστοτε αλβανών κυβερνητών. Γι' αυτό εμείς κατεβήκαμε στις πρόσφατες δημοτικές εκλογές με το ΚΑΔΕ, ένα νέο κόμμα ευρωπαϊκού προσανατολισμού που επιδιώκει να υπερασπιστεί τα δικαιώματα και τις Ελευθερίες και της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία.

2. Το ΚΑΔΕ, μετά τις εκλογές της 18ης Φεβρουαρίου εξέφρασε συγχαρητήρια, που στο ΚΕΑΔ που κέρδισε τις εκλογές στη Χιμάρα έναντι των άλλων αλβανικών κομμάτων. Πικράθηκε όμως γιατί στο γύρο «του θριάμβου» στην πλατεία της Χιμάρας έλειπε η Ελληνική Σημαία από τους εορτασμούς. Τι έγινε κύριε Μπολάνο η ελληνική σημαία; Που την κρύψατε και στη θέση της βγάλατε κάτι βαμμένα πανιά;

3. Ο κύριος Ντούλε και ο κύριος Πέτση «ενδιαφέρονται» που και που για την Χιμάρα. Πότε όμως; Όταν έχει εκλογές, για να πούνε στους Χιμαριώτες ότι είμαστε εδώ στο πλάι σας. Όσο για τα σοβαρά προβλήματα του Ελληνισμού της Χιμάρας έχουμε καιρό, θα τα λύσουμε λένε όταν μπει η Αλβανία στην Ευρώπη. Ξεχνούν πως η Ευρώπη δεν μοιράζει Δικαιώματα. Αυτά αποχτιούνται με αγώνες και θυσίες.

4. Είναι γνωστό σ' όλους πως στις δημοτικές εκλογές έγινε μεγάλη νοθεία και στη διαδικασία της ψηφοφορίας αλλά και στην διαδικασία της καταμέτρησης των ψήφων. Η νοθεία μάλιστα είχε αρχίσει πριν την ημέρα των εκλογών. Με τις ανόητες πράξεις και τις «δωρεάν» υπηρεσίες κάποιων Χιμαριωτών έσβησαν τα συνθήματα του ΚΑΔΕ που ήταν γραμμένα στους τοίχους, στα Ελληνικά. Φοβέριζαν τον κόσμο, απειλούσαν τα γεροντάκια. Αυτοί οι υπηρέτες και οι εντολές τους έδειξαν την κληρονομιά τους, την μόρφωση και την ανθελληνική ψυχή που κληρονόμησαν από τους αλβανοπροσκυνημένους προγόνους τους. Ο βρόμικος και ανελέητος πόλεμος που έγινε εναντίον μας, δεν έγινε μόνο για ιδεολογικούς κομματικούς λόγους, αλλά και για οικονομικά και άλλα συμφέροντα. Έγινε από τα πρώην τσιράκια του κομμουνισμού, οι οποίοι σήμερα βρήκαν νέα αφεντικά που τους τραβούν από τη μύτη. Βρήκαν νέα αφεντικά να υπηρετούν.

5. Η ιστορία της Χιμάρας γράφτηκε με αίμα και χρυσά γράμματα. Θυμάστε ελπίζω την 2α Δεκεμβρίου 1945(αν βέβαια σας την ανέφεραν ποτέ οι προσκυνημένοι γονείς σας), μια ηρωική και ιστορική μέρα για τη Χιμάρα και τους Χιμαριώτες. Μια μέρα που θα έπρεπε να την γιορτάζουμε κάθε χρόνο και με περίσσια υπερηφάνεια. Στα χνάρια τους θα έπρεπε να τρέχουμε και εμείς οι επόμενες γενιές. Αλλά οι απόγονοι αυτών των οικογενειών που έγραψαν αυτή τη λαμπρή σελίδα στην ιστορία της ηρωικής Χιμάρας σιγά-σιγά φυλακίστηκαν, εκτελέστηκαν, εξορίστηκαν και απομακρύνθηκαν από το αιματοβαμμένο χώμα της Χειμάρρας, από τα παλικάρια του Χότζα και του Αλία και κάποιους συνεργάτες τους προσκυνημένους «έλληνες» Χιμαριώτες.

Και το πιο αστείο, στη θέση τους σήμερα, στη θέση των ηρώων, είναι αυτοί που τους σκότωσαν, τους φυλάκισαν, τους πρόδωσαν. Είναι αυτοί που πρωτοστάτησαν στο γκρέμισμα των εκκλησιών, είναι αυτοί που ακόμα και σήμερα, με της ευλογίες μερικών υπαλλήλων του Ελληνικού διπλωματικού σώματος στην Αλβανία συνεχίζουν να υπηρετούν την Αλβανική κυβέρνηση εις βάρος της Ελληνικής Χιμάρας. Να τους χαίρονται. Αυτούς επιλέξαν να σώσουν τον Ελληνισμό της Χιμάρας;! Ο Θεός να βάλει το χέρι του.

6. Κέρδισαν. Πολύ καλά. Για την ιδέα χαρήκαμε. Πως όμως; Ψήφισαν 2850 ψηφοφόροι πήραν 1250 ψήφους. Ας πούμε: καλό το αποτέλεσμα. Όταν όμως βγαίνει σ' όλα τα χωριά της Χιμάρας ο κ. Μπολάνο και λέει: «αν δεν ψηφίσετε εμένα θα σας πάρω τις Κάρτες Ομογενούς και θα σας κόψω τις συντάξεις του ΟΓΑ»; Τι θα πει αυτό. Όταν αυτό γίνεται πολιτική γραμμή στην προεκλογική καμπάνια του ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ δεν είναι αυτό θέμα για σοβαρή διπλωματική εμπλοκή; Γιατί δεν υπήρξε καμία διάψευση από Έλληνες αξιωματικούς σε αυτό το σοβαρό θέμα. Δηλαδή τι να καταλάβουμε εμείς οι υπόλοιποι Βορειοηπειρώτες που διαφωνούμε με την ανύπαρκτη πολιτική του κ. Ντούλε και της παρέας του; Ότι για μας δεν υπάρχει δημοκρατία; Ή ότι πίσω από όλα αυτά κρύβονται ισχυρά οικονομικά συμφέροντα κάποιων αόρατων. Αυτά πηγαίνουν στα αυτιά του ΥΠΕΞ Ελλάδος και της Ελληνικής Κυβέρνησης; Ποιο τέλος πάντων είναι αυτοί που μας επιβάλουν μια τέτοια «δημοκρατία στο γύψο» και γιατί;

7. Και κάτι άλλο. Πως έρχονται πάνω από 1000 Χιμαριώτες από όλη την Ελλάδα(είναι δικαίωμα τους να ψηφίσουν) και

Όλη η προεκλογική εκστρατεία του κ. Μπολάνο επικεντρώθηκε με μένος μόνο κατά του ΚΑΔΕ και του κ. Ανδρούτσου. Τα ελληνικά συνθήματα που έγραψε ο κ. Ανδρούτσος τύφλωσαν τον κ. Μπολάνο και σε μια νύχτα τα παραποίησε. Παραποιούσε τα αρχικά L.D.L.N.I. (ΚΑΔΕ) με τα αρχικά του δικού του κόμματος ΚΕΑΔ. Παράξενο. Τα συνθήματα των άλλων αλβανικών κομμάτων δεν τον πείραζαν. Το ΚΑΔΕ και ο Ανδρούτσος τον φόβησαν. Ξέρετε γιατί; Γιατί έλεγαν την ωμή αλήθεια για την κατάσταση στη Χιμάρα. Ούτε λέξη για τα άλλα αλβανικά κόμματα και τους υποψηφίους τους από τον κ. Μπολάνο. Φαίνεται κάποια αόρατη δύναμη τους είχε συντονίσει.

είναι βομβαρδισμένοι από όλες τις πλευρές ότι μόνο ο Μπολάνο και ο Ντούλε είναι αυτοί που υποστηρίζουν τον ελληνισμό και την περιουσία μας(ενώ είναι το αντίθετο); Δεν είναι αυτό ένα σοβαρό θέμα; Όταν όμως αυτοί που μένουν στη Χιμάρα βιώνουν καθημερινά έντονα τα θα-θα που έταξαν και δεν έγιναν τότε είναι σίγουρα σοβαρό θέμα. Όσο για το αποτέλεσμα είναι απλό, δεν είναι αυτό αποτέλεσμα δημοκρατικής και τίμιας εκλογικής διαδικασίας αλλά μια απλή συναλλαγή Ντούλε-Μπολάνο-Μπερίσα.

8. Όλος ο προεκλογικός αγώνας του κύριου Μπολάνο με τα φυλλάδια του έγινε στα Αλβανικά. Δεν είναι κακό, ζούμε στην Αλβανία και πρέπει να σεβαστούμε τους νόμους της, αλλά και δεν μπορούμε να το αποφύγουμε. Όταν όμως εκπροσωπείς την Εθνική Ελληνική Μειονότητα θα περιμέναμε και δύο λέξεις στα Ελληνικά. Τι συμβαίνει, ξεχάσατε να γράφεται ή δεν ξέρετε;

9. Γιατί κύριε Μπολάνο με τους επιτρόπους σου και τον κύριο

Λάζαρη στο εκλογικό κέντρο στους Γκιεκάτες καλούσατε ονομαστικώς μόνο τους δικούς σας ψηφοφόρους ενώ αφήσατε εκτός ψηφοφορίας πάνω από 250 άτομα δικούς μας;

10. Το 2003 βγήκατε δήμαρχος με την στήριξη του Δημοκρατικού κόμματος. Στη συνέχεια συνεργαστήκατε με την αριστερά (με το δικό σας, γιατί ανήκατε στην παλαιά αριστερά του Χότζα και του Αλία) γι' αυτό και τα φιλά και η αγκαλιές με το Φατός Νάνο έξω από το σπίτι του Έλληνα Σπύρου Μαράτση. Δικαίωμα σας και αυτό. Αλλά, δεν έχετε όμως το δικαίωμα να παίζετε με την ψήφο του κάθε Έλληνα Χιμαριώτη. Δεν έχετε το δικαίωμα να κάνετε παζάρια για δικό σας όφελος στο όνομα των Χιμαριωτών που δεν έκαναν παζάρια το 1945 και έχουν πει όχι στον κομμουνισμό και αυτό το πλήρωσαν με αίμα.

11. Όσο για την οικογένεια Ανδρούτσου κύριε ... Μπελέρη και κύριε Κόκα-Βέση, δεν μπορείτε να την αμαυρώσετε. Έχει ένδοξο παρελθόν, καθαρό και πάντα ελληνικό. Εμείς ποτέ δεν κατηγορήσαμε κανέναν, ούτε φυλακίσαμε. Παραμένουμε Έλληνες και Χιμαριώτες υπερήφανοι. Εσείς όμως από την πείρα που έχετε μπορείτε να μαχαιρώνεται πίσω-πλατά. Δεν είναι όμως ανδρισμός αυτός. Ανδρισμός είναι να έρθετε εδώ στη Χειμάρρα, ν' αγωνιστούμε όλοι μαζί για το καλό του τόπου μας. Και κάτι ακόμα. Αν χρειαστεί για το καλό του Ελληνισμού να μας πάτε ξανά στις φυλακές και στις εξορίες και να μας θυσιάσετε, δεν πειράζει. Κάντε το. Τιμή μας να συνεχίσουμε αυτό που ξεκίνησαν οι ένδοξοι πρόγονοί μας. Εσείς κρατήστε αυτούς που θεωρείτε «καλούς» κύριε Παπαγεωργίου. Εξάλλου εκεί που χάθηκαν τόσοι Χιμαριώτες για τον Ελληνισμό, ας χαθούν και μερικοί ακόμα.

12. Από τα χαράματα της Κυριακής των εκλογών, σε κάθε εκλογικό κέντρο τα «παλικάρια» του Μπολάνο έκαναν το καθήκον που έκαναν και επί κομμουνισμού. Τότε μας κατηγορούσαν σαν «έλληνες που αντιδρούσαμε κατά του κόμματος» και σήμερα πάλι μας κατηγορούν σαν «εχθρούς». Τώρα ποίοι είναι οι προδότες αυτό το ξέρουν όλοι. Μια ματιά στον κύκλο σας και θα διαβάσετε μεταξύ σας τα ψευδώνυμα που είχατε παλιά. Ενώ μέσα στα εκλογικά κέντρα είχατε μια άψογη συνεργασία με τους σοσιαλιστές, μια συνεργασία που δεν είναι της στιγμής αλλά σε βάθος χρόνου, μια συνεργασία ανθρώπων που ανήκουν στον ίδιο χώρο, του πρώην δικτατορικού χοτζικού καθεστώτος. Από την άλλη μεριά κάτι παράξενο, μετά από όλες αυτές τις πολλές «κατηγορίες», αναφωνήσατε το μεγάλο: «Ευχαριστώ κύριε Μπερίσα που με βγάλατε Δήμαρχο». Τι άλλο μένει ν' ακούσομε! Ως πού θα φτάσει η υποκρισία;

13. Κύριε Μπολάνο μην αλλάζεται τόσο εύκολα σημαία. Την μια μέρα κατηγορείς το Μπερίσα για την νοθεία και την άλλη μέρα, μετά την εκλογή σου βεβαίως, τον ευχαριστείς δημόσια για τη σωστή διεξαγωγή των εκλογών. Μπράβο σας για την «σταθερότητα» που δείχνεται ως «ηγέτης» της Χιμάρας και σαν αντιπρόεδρος της Ομόνοιας. Μια τέτοια σταθερότητα είναι σίγουρο πως θα βοηθήσει την ... «αναγέννηση του Ελληνισμού στη Χιμάρα», όπως και την ανάπτυξη της.

14. Κύριε Μπολάνο και μια ακόμη ερώτηση για να μάθει ο κόσμος και να έχει καθαρή εικόνα για τον τρόπο με τον οποίο διεξήχθησαν οι εκλογές και βγήκαν τα αποτελέσματα στη Χιμάρα: Αφού σταμάτησε η διαδικασία καταμέτρησης των ψήφων από την εφορευτική επιτροπή της Χιμάρας, επειδή υπήρξαν μέχρι τότε παρανομίες και παρατυπίες, ήρθε ένα αλβανικό ελικόπτερο με «ειδικούς» από τα Τίρανα για να διορθώσουν τα «λάθη». Γιατί όμως αυτοί που ήρθαν από τα Τίρανα δεν άρχισαν από την αρχή την καταμέτρηση αλλά, συνέχισαν από εκεί και πέρα; Τα «γιατί»; κ. Μπολάνο δεν τελειώνουν γι αυτή την εκλογική αναμέτρηση. Γιατί κάθε έντιμος Χιμαριώτης έχει και ένα ουσιαστικό ερώτημα: Γιατί μας καταπατούν το μοναδικό δικαίωμα που έχουμε, το δικαίωμα της ελεύθερης ψήφου; Και ξέρετε καλά πως ο κυριότερος καταπατητής του δικαιώματος αυτού δεν είναι τα αλβανικά κόμματα αλλά, εσείς με το δεκανίκι τους, το ΚΕΑΔ.

Χαίρεται κ. Μπολάνο και ... στο επανιδείν! Γιατί οι αγώνες μας για τον Ελληνισμό της Χιμάρας δεν είναι ούτε επί ματαίω, ούτε επί ... μισθώ!

«Μεγάλο κακό είναι οι χειρότεροι να εξουσιάζουν και να κυβερνάνε τους καλύτερους»

Ισοκράτης